

**VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT -
DORDTSE DINSDAG, D.D. 29 augustus 2023**

Vergaderzaal 5

**1. RV Vaststellen Startnotitie Dordtse Visie Voortgezet Onderwijs i.c.m. RIB
Jaarverslag Leerplicht 2022**

Voorzitter: de heer Struijk
Raadsgriffier: mevrouw Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Boom-Vos (VVD)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Den Hartog (GroenLinks)
Mevr. De Groot (Beter Voor Dordt)
Mevr. Doeze Jager (CDA)
Dhr. De Heer (CU/SGP)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Dhr. Laban (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Pichel (FvD)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Schilt (PvdA)
Mevr. Schnabel (PvdA)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Dhr. De Vries (VSP)

Portefeuillehouders: wethouder C. van Benschop.

De voorzitter: Goed. Beste mensen. Hartelijk welkom bij deze vergadering waarbij we onder andere het raadsvoorstel Startnotitie Dordtse Visie op het Voortgezet Onderwijs oordeelsvormend gaan bespreken. Ik heet u, raads- en commissieleden, hartelijk welkom. Ik heet de wethouder mevrouw van Benschop hartelijk welkom en iedereen die achter mij zit uiteraard is ook van harte welkom. En dat geldt ook ... de mensen die misschien thuis meekijken. En die mensen die thuis meekijken die willen natuurlijk heel graag weten wie hier zijn. Dus ik stel voor, nadat al eerder vastgesteld is dat we voldoende quorum hebben, dus we kunnen gewoon wettig straks besluiten nemen. Ik stel voor dat wij ons eventjes voor gaan stellen en dan ga ik linksom en dan begin ik met jou.

Mevrouw Van Poppel: Denise Van Poppel, commissiegriffier.

De heer Portier: Ronald Portier, SP.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Kleinpaste: Gert Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter Voor Dordt.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot, Beter Voor Dordt.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer De Heer: Robert De Heer, van de ChristenUnie/SGP.

De heer Laban: Vincent Laban, ChristenUnie/SGP.

De heer De Vries: André De Vries, VSP.

De heer Schilt: Ruben Schilt, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Doeze Jager: Sandra Doeze Jager, CDA.

De heer Burakçin: Necdet Burakçin, GroenLinks.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Boom-Vos: Karin Boom, Dordtse VVD.

De heer Den Hartog: Paul Den Hartog, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Van Benschop: Chris Van Benschop, wethouder.

De voorzitter: En mijn naam is Leen Struijk en ik ben vanavond uw voorzitter. Even een toelichting op deze vergadering en het wordt een klein beetje een uitvoerige, maar dat is denk ik voor de mensen thuis wel noodzakelijk. De meesten die hier zitten, zullen het allemaal wel weten. Op 23 mei en op 6 juni hebben twee themabijeenkomsten plaatsgevonden over thuiszitters, kinderen waar in Dordt geen of te weinig passende onderwijsplekken voor zijn. De commissie heeft besloten om het raadsvoorstel over de Startnotitie Visie Voortgezet Onderwijs oordeelsvormend te bespreken en de raadsinformatiebrief Jaarverslag Leerplicht 2022 hierbij te betrekken. Voorbereidend op het debat heeft de ambtelijke organisatie eerder ingediende technische vragen over dit onderwerp beantwoord in een memo en dat is toegevoegd aan de stukken voor vandaag. Ter bespreking waren de volgende politieke vragen gesteld. De eerste: moeten we niet meer investeren in de jongeren die op het mbo dreigen uit te vallen, en de tweede: voor aanpak van thuisblijvers, voortijdige schoolverlaters, zien we graag in een gescheiden aanpak voor de verschillende vormen van onderwijs. Po, vo, mbo, hbo, en vso. Hoe wordt hierin voorzien in de startnotitie? Mijn eerste vraag die is: welke fracties willen het woord voeren op dit onderwerp?

En ik wijs u erop, van sommige partijen zijn meer mensen aanwezig, één woordvoerder per fractie uiteraard. Graag vingers als mensen het woord willen gaan voeren. Nou dat is ongeveer elke partij die aanwezig is. Dan denk ik dat we het op de gebruikelijke manier gewoon kunnen gaan doen. En laten we tegen de klok ingaan deze keer en zometeen mijnheer Den Hartog het woord geven. Maar vooraf misschien nog eventjes toch ... De wethouder die heeft u erop gewezen eerder al op 6 juni dat er maar twee momenten zijn waarop je eigenlijk als Raad invloed hebt. Dit is één van die twee momenten en het volgende moment, dat komt na deze vergadering in de volgende commissievergadering als het gaat over meerjarenplan GR en DG&J dus dit is echt een belangrijke avond. Het gaat ook over twee dingen raadsvoorstel wat moeten we ermee doen hè, dat moet aan het eind geconcludeerd worden en RIB dus beetje ingewikkeld. Maar we komen er met elkaar vast en zeker wel uit. Mijnheer Den Hartog. Ik ga u als eerste het woord geven.

De heer Den Hartog: Dank u voorzitter. En ook bedankt dat u juist de intonatie bij de eerste politieke vraag had gelegd, want die kun je namelijk op deze manier op twee manieren opvatten. Moeten we niet méér investeren of moeten we niet meer investeren. Het gaat om dat laatste, heel goed. Dank daarvoor. Ja goed. Er was destijds sprake dat dit wellicht ook meteen een hamerstuk kon worden. Toch oordeelsvormend, dat is altijd prima natuurlijk. Het gaat om de inhoud. Als ik naar de inhoud kijk van de startnotitie dan zit dat eigenlijk wel snor. Ik vind dat het een gedegen stuk is. Staan veel activiteiten in beschreven. Onder andere over de thuiszitters. Die worden later ook nog een keer besproken op een commissievergadering. Aandacht voor leerlingen die intensieve begeleiding hebben en ook bijvoorbeeld voor hoogbegaafdheid. Wat dat betreft allemaal lof voor de wethouder, plus de ambtenaren die hieraan gewerkt hebben. Toch leven er bij GroenLinks Dordrecht ook zorgen. Er moet zoveel gedaan worden. Is daar wel voldoende menskracht voor? Deze week stond in het AD dat één op de negen leerlingen in dit net begonnen schooljaar te maken heeft met het lerarentekort. Sommige scholen, ik weet niet of dat ook in Dordrecht het geval is, kiezen voor een vierdaagse schoolweek en dat is eigenlijk al heel bijzonder, want ik lees juist dat dat de definitie is van thuiszitter zijn: gedurende drie maanden niet vijf dagen naar school kunnen. En nu zijn er scholen die dit gewoon faciliteren. Daarmee is het probleem voor GroenLinks van het lerarentekort gekoppeld aan de overige problemen die hier in deze startnotitie staan, zoals uitval, zoals thuiszitten. Ik ben me er natuurlijk terdege van bewust dat de oplossing van het lerarentekort grotendeels op het bordje van de landelijke politiek ligt. Maar ik wil de wethouder toch ook vragen wat er in Dordrecht gedaan kan worden om een bijdrage te leveren aan het oplossen van het lerarentekort. Een bijdrage, niet alles kan, dat begrijpen we. Om daarmee ook andere problematiek te voorkomen. Het ligt namelijk in de reden dat als er geen docent voor de klas staat, dat sommige leerlingen die net op het randje staan over het randje heen vallen en ...

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De heer Den Hartog: Meerdere problemen kunnen gaan krijgen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, ik vind het een heel interessant betoog van de heer Den Hartog, maar bij mij roept het ook de vraag op: zou je, want u focust heel erg op dat lerarentekort, maar zou je niet ook veel meer moeten focussen dan op andere vormen van leren, waaronder informeel leren, waarover we in de constaterende of in de voorbereidende sessie ook wel sprekers hebben gehad om het niet alleen maar af te doen op het lerarentekort, maar ook kijken op wat voor andere methoden en middelen we kunnen inzetten om het gat te dichten.

De voorzitter: Mijnheer Den Hartog.

De heer Den Hartog: Nou, uiteraard is alles wat je kan doen om problemen te voorkomen, en als ze er zijn om ze op te lossen, is meegenomen. Dus daar staan we altijd open voor. Tegelijkertijd constateer ik dat we al meer dan 25 jaar in het onderwijs ook bezig zijn om het op te lossen. Bijvoorbeeld met, ik noem maar wat, herintreders en dergelijke. Dat wordt al 25 jaar gedaan. Prima dat dat kan, maar het heeft het probleem nog niet opgelost. Of dus samenvattend: ja, alle creatieve oplossingen die meewerken daar staan we positief tegenover. Maar dit is wat ons betreft een heel belangrijke, dus ik zou hem graag willen afmaken.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Den Hartog: Ja. Hè, dus het ligt veel op het landelijk bordje. Maar toch, wat kan er lokaal nog worden gedaan om dit probleem zoveel mogelijk op te lossen, om juist die problemen te voorkomen. Ja, wellicht zijn er creatieve oplossingen, dat zei de heer Kleinpaste net ook en wellicht kan er ook iets gedaan worden aan het imago van de leraar. Ik hoor graag wat er mogelijk is, want het zou namelijk bijzonder spijtig zijn in deze, dat deze verder prima startnotitie niet gerealiseerd zou kunnen worden als er een tekort aan menskracht is.

De heer Katif: Voorzitter, voordat de heer Den Hartog even zijn betoog afmaakt.

De voorzitter: De heer Katif, u mag een vraag stellen.

De heer Katif: Ja, dank u wel voorzitter. Ik hoor het laatste moment: onderwijs moet wat aan zijn imago doen en ik ken toevallig een aantal mensen in het onderwijs die ontegenwoordig hun best doen om dat imago inderdaad niet alleen te verbeteren maar om een andere '...' te geven zoals het heet en dat doet niet recht namelijk aan al die mensen die in het onderwijs nu zitten in Dordrecht, om te zeggen ja, doen ze wat aan hun imago? Dus vraag ik me af ... nee ga ik niet zeggen, nee is goed zo.

De voorzitter: Dan gaat mijnheer Den Hartog zeggen.

De heer Den Hartog: Nou, volgens mij zei ik dat er, vroeg ik iets namelijk: creatieve oplossingen en wellicht ook het imago verbeteren. Ik denk dat imago verbeteren altijd positief is en als ik zeg of een imago verbeterd kan worden dan doe ik helemaal niets af aan het werk wat nu op dit moment verricht wordt.

De voorzitter: Genoeg, mijnheer Katif? En mijnheer Den Hartog was klaar. Dank u wel. Mevrouw Boom?

Mevrouw Boom-Vos: Ja, dank u wel voorzitter. Over het al... We willen sowieso eerst beginnen met onze complimenten over het onderwijs in het algemeen. Hoe de gemeente Dordrecht ermee omgaat, want het gaat over het algemeen goed. Grotendeels gaat het goed, kan nooit 100 procent perfect gaan, maar er wordt heleboel moeite gedaan en de resultaten zijn goed. We zijn het ook eens met het uitgangspunt in de Onderwijsvisie dat elke jongere zich moet kunnen ontwikkelen. Wat wij alleen nog wel heel goed beseffen dat de gemeente niet alle wettelijke bevoegdheden heeft om iedereen zo goed mogelijk te laten ontwikkelen. Nou, nu zeg ik het helemaal verkeerd. Ik ga even overnieuw beginnen, want ik wou eigenlijk ...

De voorzitter: Nou, het was nog niemand opgevallen hoor.

Mevrouw Boom-Vos: Nou, mij wel. Ik ga even goed. Alhoewel de gemeente niet alle wettelijke bevoegdheden heeft, vindt de Dordtse VVD wel dat zij haar best moet doen om elke jongere te laten wikkelen en moet kijken waar zij ondanks de beperking geaccepteerd worden. De gemeente moet kijken waar ze wel invloed kan hebben om voor onze Dordtse jongeren die ontwikkeling zo goed mogelijk te krijgen. Dat houdt ook in dat wij heel erg het passend onderwijs in het voortgezet onderwijs en het mbo en het hbo belangrijk vinden, ook al hebben wij geen wettelijke bevoegdheid op het mbo en hbo. We hebben wel de morele verplichting om daar wat aan te doen.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja even ter interruptie, want ik vind het een heel interessant statement wat de VVD hier afgeeft. Maar heeft u daar ook een concreet idee bij hoe u daar dan vorm en invulling aan zou kunnen geven vanuit de gemeentelijke optiek?

De voorzitter: Mevrouw Boom

Mevrouw Boom-Vos: Ja. Ik denk dat wij eerst sowieso goed inzichtelijk moeten krijgen welke jongeren en hoeveel jongeren vallen er in het mbo of hbo uit en hoeveel thuiszitters zijn daar en waarom vallen ze eruit? Er wordt ook in, nou dan ga ik op detail in wat we dadelijk met de DG&J, maar dat lijkt mij een eerste mogelijkheid wat we kunnen doen: hoeveel mbo'ers vallen er uit, hoeveel hbo'ers vallen er uit en waarom vallen ze eruit? Wij kunnen daar niks aan doen op het mbo maar we kunnen het wel inzichtelijk krijgen en kijken wat het mbo daaraan zelf aan kan doen.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Boom-Vos: Voorzitter, dan ga ik verder. Ik maak mij wel zorgen in de startvisie hoeveel er gesproken wordt over thuiszitters, thuisblijvers en passend onderwijs.

Ik kon in tegenstelling tot mijn collega daar heel weinig in vinden en dat zouden wij ook graag wel toe willen voegen. Kan er in de startnotitie, kan de wethouder een toezegging doen om meer aandacht aan passend onderwijs te geven en dat uit te gaan werken in verder beleid?

De heer Katif: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Katif.

De heer Katif: Bij interruptie. Mevrouw Boom, bedoelt u met passend onderwijs, valt daar ook de hoogbegaafden ook onder als ik vragen mag?

De voorzitter: Mevrouw Boom.

Mevrouw Boom-Vos: Dat klopt. Passend onderwijs is onderwijs dat elke jongere, het uitgangspunt van onze startvisie, zich kan ontwikkelen. Dat zijn hoogbegaafden, dat zijn mensen met ADHD, dat zijn mensen met autisme. Zijn ook mensen die door thuisomstandigheden wegvallen of daar uitvallen en thuis blijven zitten of dat er geen leerplekken zijn die zij nodig hebben.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Boom-Vos: Wilt ... de politieke vragen daarbij eigenlijk samenvattend, moeten wij niet meer investeren op het mb om dreigen uit te vallen? Ja dus, en dat is ons verzoek: kunnen wij daarnaar kijken, kunnen we dat inzichtelijk krijgen, kan er meer aandacht in de startvisie komen voor thuiszitters en passend onderwijs en hoe voorziet de startnotitie in de gescheiden aanpak thuisblijvers en schoolverlaters, daar heb ik geen passend antwoord op. Ik hoop dat mijn collega-raadsleden daar wel een antwoord op hebben.

De voorzitter: Dat was hem? Dank u wel. Mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Voorzitter, dank u wel. Tijdens de commissievergadering van 23 mei hebben ouders ingesproken over de problematiek rondom verzuim en thuiszitters. Het was schokkend om hun verhalen en onmacht aan te horen. De Partij voor Dieren neemt met voldoening kennis van de geplande activiteit om aan deze trieste situatie een eind te maken en hoopt dat in de diverse stukken genoemde ambities waargemaakt zullen gaan worden. Maar de Partij voor Dieren maakt zich wel zorgen of alle ambities waargemaakt zullen worden, zoals het volledig voldoen aan de kwaliteitseisen van het SWV. Er vindt een vervolgonderzoek plaats in 2024 zonder een einddatum te noemen. Gezien de urgentie hadden wij graag gezien dat er een minder vrijblijvende datum ingepland zou zijn. Wij kunnen ons vinden in de startnotitie Dordtse Visie Voortgezet Onderwijs en kijken uit naar de vormgevingsvisie die in het eerste kwartaal 2024 ter beschikking gaat komen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Venderbos. Mijnheer Burakçin? Niet. Dan mevrouw Doeze Jager, ook niet. Dan denk ik ... mevrouw Schnabel?

Mevrouw Schnabel: Dank. Nou ja, we willen beginnen met in het raadsvoorstel staat dat het centrale uitgangspunt in de Onderwijsvisie is voor voortgezet onderwijs dat elke jongen zich inderdaad veilig, gezond, kansrijk, en met veel plezier moet kunnen ontwikkelen. We vinden dat een heel mooi omschreven doel. Daar staan we natuurlijk achter, maar we zouden graag van de wethouder horen wat het verschil is met de vorige aanpak. Want 'wordt' suggereert namelijk dat het er niet was. En tegelijkertijd lezen we: 'de startnotitie is nadrukkelijk bedoeld als startpunt voor het vormen van een visie met daaraan gekoppelde afspraken, maar is niet het begin van een nieuw beleid. Het is de bedoeling gebruik te maken van datgene wat er al is en wat we al weten.' En als dit zo is vragen wij ons af waarom dat het uitgangspunt dan niet scherper geformuleerd is en dat we niet meer meenemen van dat wat we uit het verleden geleerd hebben, zodat we ook duidelijker de hoofdacties kunnen verwoorden. En we vragen ons af: in hoeverre worden scholen en jongeren betrokken in deze aanpak? En wordt er gevraagd wat werkt? En of er al met jongerenraad en studentenambassadeurs is gesproken? En we lezen ook in de beantwoording van de technische vragen dat er geen rode draad te ontdekken is in de oorzaak van leerlingen die in het voortgezet onderwijs en ook in het mbo en sorry, thuisonderwijs krijgen op basis van geloofsovertuiging, dat daar een stijging in is van 27 procent, maar wat we niet lezen of wat we dus lezen is dat daar geen toezicht op is. Dat er geen duidelijke reden, dat je geen duidelijke reden hoeft aan te geven waarom dat je op basis van artikel 5 onder b, dus geloofsovertuiging, nou '...' of uitvalt of althans dat je kiest voor die onderwijsvorm. En dat wij graag van de wethouder zouden willen horen wat haar visie is op dit probleem en hoe zij wil borgen dat deze leerlingen veilig kansrijk onderwijs ontvangen. Omdat we, ja zien dat daar nu niet echt goed toezicht op is. En dan de twee politieke vragen. We lezen dus een visie op primair en voortgezet onderwijs maar we vinden het jammer dat we geen aparte visie op mbo onderwijs lezen en dat de uitdagingen die daarin spelen ook aparte uitdagingen zijn, dus in navolging van de landelijke werkagenda mbo en ook van wat in Amsterdam en in Utrecht is gemaakt, dus een werkagenda mbo, zouden we ook graag hier een werkagenda mbo willen voorstellen en we vragen daarom aan de wethouder of ze daar een toezegging voor zou kunnen geven. En als laatste lezen we ook dat er in verschillende gemeenten een stagepact geformuleerd is en we kunnen ons voorstellen dat dat een interessante kruisbestuiving is met het diversiteitsbeleid en aangezien we het in het diversiteitsbeleid ook over stagediscriminatie hebben, denken we dat deze twee ook mooi in de Onderwijsvisie meegenomen kan worden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de overkant. Mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. We vinden het belangrijk om onze beperkte invloed als Raad ook beperkt te houden en niet op de stoel van het onderwijs te gaan zitten. Sorry, dat snoepje die kwam net te laat. En tegelijkertijd willen we niet alleen signalen en zorgen van inwoners aanhoren maar ook zoeken naar de juiste invloed die wij als Raad hebben. Onze observaties, ook wij hebben met grote aandacht geluisterd naar de ouders die in de commissie hun ervaringen deelden. Wij waren er ook stil van en goed luisterend naar hun verhaal zijn er twee onderdelen waar volgens ons dan toch ook wel winst te behalen valt. De eerste is dat de mbo's zelf ook noemen dat ze echt een tussenvoorziening missen.

Het liefst een locatie dichtbij school, zodat zowel de fysieke als de emotionele afstand niet te groot wordt in de tussentijd. En het tweede wat werd genoemd en werd beaamd door de deelnemers is dat verschillende insprekers deelde dat er soms doorzettingsmacht wordt gemist. Het van het kastje naar de muur, dat moet kunnen worden doorbroken. En soms moet er iemand aan tafel zitten die een besluit kan afdwingen. En wie dan precies die doorzettingsmacht moet krijgen, is dat de jeugdzorg is dat leerplicht, scholen zelf? Dat was ook op die avond nog niet helemaal duidelijk maar dit vraagt wel om verdere verkenning. Op deze twee punten zouden we graag de reflectie van de wethouder horen en of deze ook met aandacht kunnen worden meegenomen in de volgende stappen van de vorming van de visie. In algemene zin wat betreft de startnotitie, we kunnen de drie speerpunten en ook de vier thema's zoals verwoord in de notitie in principe steunen. Maar de gescheiden aanpak, die ook als politieke vraag staat beschreven voor vanavond, die mag van ons wel echt duidelijker. Verder, tot slot vinden we het belangrijk dat er in de uitwerking nauw wordt samengewerkt met de huisvestingsplannen voor het voortgezet onderwijs, zoals ook in het politiek akkoord beschreven. Een goeie leeromgeving is cruciaal om invulling te geven aan de inhoud van de startnotitie en ook deze uiteindelijke visie waar we aan werken. Daarom ook het verzoek om in een volgende update of tussenstand ook direct en inhoudelijk de brug te slaan naar huisvesting. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Heer. Dan gaan we denk ik naar mijnheer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Dank, voorzitter. Voorzitter, een gevoelig onderwerp bij ons allen. Dat er meer geïnvesteerd moet worden, dat hebben we zojuist vaker gehoord. Ik ga dat niet herhalen. Dit niet alleen financieel maar ook organisatorisch. Nou, het is goed dat we in de bijlage ook kunnen lezen dat het college in gesprek is voor huisvesting van een voortgezet onderwijs. Wat een klein deel van het gehele probleem misschien zal oplossen of een bijdrage zal leveren. Nou, de wethouder die heeft tijdens de voorgaande commissies ook alarmsignalen ontvangen vanuit ouders. Ze beheerst het dossier zelf ook goed. Wij hebben vandaar alle vertrouwen in het college dat ze binnenkort met een mooi plan zullen komen.

De voorzitter: Ik zou bijna zeggen wat voor cijfer geeft u de wethouder, maar dat zal ik maar niet doen. Oké. Ja het is altijd weer riskant. Mijnheer Katif, denk ik, voor Beter Voor Dordt.

De heer Katif: Dank u wel voorzitter. Laat ik even zo beginnen. Ik begin even met de woorden van de Partij van Arbeid. Er werd gezegd: wat is nieuw aan dit beleid? Ja, het is eigenlijk bestaand beleid alleen met wat afwegingen hier en daar. De twee politieke vragen. Voorzitter, als je praat over uitval van jongeren in het mbo onderwijs, of je daar iets aan moet doen. Nee, ik vind dat het een must is. Een kind zonder diploma is blijkbaar niet veel waard in deze samenleving, terwijl ik vind dat mensen met hun handen meer kunnen dan mensen alleen met hun hersenen. Maar goed, beide kan alleen maar prettig zijn. Het verminderen van uitval vergt een goed gecoördineerde inspanning van onderwijsinstellingen, docenten en leerlingen, ouders en beleidsmakers.

De proactieve houding zoals wordt aangegeven in de notitie. Handelend en ondersteuning te bieden aan studenten in alle aspecten van hun traject. Kan de uitval in het mbo worden verminderd? Beter Voor Dordt ziet het meer investeren in jongeren die op het mbo niveau dreigen uit te vallen als een must, dat heb ik al eerder aangegeven. Het aanpakken van thuisblijvers en voortijdig schoolverlaters vereist een gecoördineerde inspanning van onderwijsinstellingen, beleidmakers, Gemeenschappen. Gemeenschappen zeg ik met hoofdletter. Naast genoemde strategieën in de startnotitie om dit probleem aan te pakken heeft Beter voor Dordt een aantal suggesties, geen strategieën maar suggesties. Blijft altijd erg moeilijk om de juiste strategie te bepalen. En dan noem ik een negental suggesties. Waarschijnlijk zijn we niet allemaal in staat als gemeente om dat zelf te doen. Maar ik doe ook beroep op andere mensen die daarmee te maken hebben om daar in ieder geval naar te luisteren en wellicht kunnen we er wat mee. Vroegtijdige identificatie, een moeilijk woord. Kwam bijna niet uit mijn strot. Identificeer thuisblijvers en potentiële vroegtijdig schoolverlaters zo vroeg mogelijk. Gebruik indicatoren, en dat weten heel veel mensen uit het onderwijs, spijbelen, slechte prestaties, gedragsproblemen, om risicoleerlingen te identificeren. De individuele ondersteuning. Bied individuele ondersteuning aan thuisblijvers, voortijdig schoolverlaters. Dit kan bestaan uit mentorprogramma, begeleiding door counselors en extra onderwijshulp. En dat wordt in Utrecht eigenlijk al toegepast. Alternatieve onderwijsprogramma's. Bied alternatieve onderwijsprogramma's aan zoals avondscolen, online cursussen en speciale programma's voortijdig schoolverlaters om hen een tweede kans te geven. Relevante cursusinhoud. Dan ga ik bijna op de onderwijs professional stoel zitten. Maar dat doe ik niet. Ik zeg alleen: het is een suggestie. Zorg ervoor dat het curriculum relevant is en de interesses van de leerlingen weerspiegeld. Dit kan de motivatie van leerlingen vergroten en stimuleren. De derde, laatste suggestie is praktijkgericht onderwijs. Integreer praktijkgericht onderwijs en stages om de link tussen onderwijs en toekomstige carrières duidelijk te maken. Wordt de dag van vandaag heel summier gedaan. Betrokkenheid van ouders, daar heb ik net even het één en ander over gezegd. Heel belangrijk. Werk samen met ouders om hen te betrekken bij het onderwijsproces en eventuele problemen, uitdagingen te bespreken. Flexibiliteit. Belangrijk. Bied flexibiliteit, leeromgevingen, schema's om rekening te houden met diverse behoeftes van leerlingen, inclusief degenen die werk- en gezinsplichtigen. Want niet iedereen zit alleen maar op school. Er zijn ook mensen die verantwoordelijkheden, die hebben zelf kinderen, maar die zijn nog steeds onderwijsplichtig. Las but not least. Samenwerking met gemeenschappen, werkzaam met gemeenschappen, lokale bedrijven, overheidsinstanties, om kansen voor werkervaring en stages te creëren. De aanpak van thuisblijvers, ik sluit af voorzitter, van thuisblijvers en voortijdig schoolverlaters vereist een veelzijdig en op maat gemaakte benadering. Onderstreping.

De heer Den Hartog: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Den Hartog.

De heer Den Hartog: Ja, ik heb aandachtig geluisterd naar de heer Katif met een hoop suggesties, maar u begon uw verhaal met te refereren aan de PvdA wat is nieuw? Het geval wil dat ik zelf in het onderwijs zit, wat is er nieuw aan uw suggesties?

De heer Katif: Nou, nieuw aan de suggesties is dat je dat gewoon moet herhalen en ik denk als je dat herhaalt en mensen weten dondersgoed waar ze mee bezig zijn. Alleen soms, nou ja, verval je in de oude traditie, zou ik bijna zeggen. Nou ja, daar is een opfris.. Ja, een keertje het nog eens een keer zeggen geeft het een soort wake up, en meer niet. Dus dat zijn suggesties van de kant van Beter Voor Dordt.

De heer Den Hartog: Ja. Dat ben ik met u eens hoor, dus we denken er wel hetzelfde over, maar dat zit toch al in de notitie verweven, dus dat is toch niet iets wat een extra suggestie is?

De heer Katif: Ja, het is een hele andere benadering eigenlijk dan strategieën, en dit is geen strategie. Dit is werkelijk ook datgene wat je zou moeten doen. Strategie dan moet je nog uitzetten en dat zet je uit in allerlei werkvormen. Hoe dat als je dat academisch wil uitleggen. En dat zijn geen strategieën, dat zijn gewoon suggesties en Beter Voor Dordt komt hiermee. En dan hoop ik dat de wethouder daar iets mee kan en ik heb ook nog net aangegeven namelijk dat mensen buiten de gemeente ook hopelijk geluisterd hebben en dat die dan zeggen: goh ja, daar zit toch wat in. En misschien zit er niks voor hen in, dat kan.

De voorzitter: Was u klaar met uw verhaal toen de interruptie kwam?

De heer Katif: Nou ja, belangrijk om voortdurend de effectiviteit van de genomen maatregelen, hebben we het over, te evalueren en iedere keer aan te passen. En het is een, ja zeg maar het leervermogen van mensen proberen te stimuleren.

De voorzitter: Dank u wel. Gewoon Dordt, de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel voorzitter. En de heer Den Hartog was me eigenlijk net voor als het gaat om de verbazing die ik toch een beetje voelde bij de suggesties van Beter Voor Dordt. Het zijn hele aardige suggesties en ik kan de heer Katif volledig geruststellen want die suggesties worden ruimschoots op alle scholen toegepast en daar wordt aandacht aan besteed. Dus in die zin was uw suggestie een beetje een open deur, met alle respect. Voorzitter, ik heb lang lopen dubben. Wat zal ik nou eens over deze notitie gaan zeggen. En ik kan er complimenten over uitdelen. En ik kan hem ook helemaal afbranden. Ik bedoel, ik kan beide kanten op, zou ik bijna zeggen, maar laat ik het maar laten bij complimenten, want de intenties in de notitie zijn best goed. En gelukkig staat er in de notitie dat over heel veel aspecten van het onderwijs wij überhaupt niet gaan. En dat blijft de handicap. Maar er is een aantal dingen waar we als gemeente wel over gaan en die van grote invloed kunnen zijn op hoe het onderwijs zich ontwikkelt. Je kunt heel erg het voortouw nemen om een aantal samenwerkingen tot stand te brengen die niet vanzelf tot stand komen, omdat ook in het onderwijsveld, we hebben dat eerder ook bij jeugdzorg gezien maar ook in het onderwijsveld, er nogal wat barrières en muurtjes staan tussen de verschillende geledingen en spelers in dat hele veld en die muurtjes zullen we met elkaar moeten afbreken. En het grappige is: die bouw je ... die breek je het snelst af door in je huisvestingsbeleid van de gemeente, daar waar we gaan over onderwijsvoorzieningen, te zorgen dat je mensen heel erg uitdaagt om scholen die niet vanzelf die samenwerking opzoeken toch eens wat meer bij elkaar te clusteren en te positioneren. Daar kun je heel actief op sturen vanuit een gemeente.

Je kunt po en vo veel nadrukkelijker bij elkaar brengen als je dat ook in je huisvestingsprogramma zou laten terugkomen. Dus eigenlijk hoop ik altijd op een huisvestingsprogramma in de gemeente waarbij we niet naar het po, het vo en het mbo kijken, maar daar waarbij we integraal kijken. Want uiteindelijk heb je als samenleving met al die jongeren maar één domein, en dat domein heet Opgroeien. Dat domein heet helemaal niet Onderwijs, dat domein heet Opgroeien en daar zou je op een hele andere manier ook politiek naar moeten gaan kijken, want dat zou heel erg kunnen helpen. Ik ben bij de voorbereidende sessies een beetje geschrokken van de directeur van het Dalton college, die heel nadrukkelijk aangaf dat het onderwijs, het formele leren niet de opdracht heeft om zich te verbinden met het informeel leren. Ik denk dat de oplossing van vroegtijdig schoolverlaten, van uitval van uitval in het vo, in het mbo, wellicht ook in het hbo, heel goed kan worden opgelost in een voorliggende voorziening of in een tussenvoorziening, in ieder geval in het informeel leren omdat daar de kwaliteit en de deskundigheid ligt om ze weer terug te kunnen krijgen naar dat formele leren toe. Dus, en dat is nou typisch een aspect waar je als gemeente wel in zou kunnen investeren en in zekere zin ook wel over gaat omdat het niet sec onderwijs is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja voorzitter, het klinkt allemaal heel erg leuk. Maar hoe stelt u zich dat informeel leren voor en hoe dat dan weer jongeren terug gaat krijgen naar het formele leren?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Nou, ik heb daar gelukkig in den lande wel voorbeelden van gezien. In Utrecht is een organisatie geweest die heet NUtrecht waar drop-outs terecht komen waarbij ze weer bij hun lurven en bij hun kladden worden gegrepen. Weer worden gemotiveerd, gestimuleerd om iets te doen. Ik heb daar hele goede voorbeelden gezien, met ook een heel mooi aspect naar het terugkomen naar het gewone onderwijs omdat ze de motivatie hervonden. En het hervinden van die motivatie lukt helaas, zeg ik daar dan bij, op heel veel formele situaties in het onderwijs onder de druk waar al die leraren mee te maken hebben, wat minder goed dan wanneer je daar een voorliggende voorziening voor zou kunnen realiseren. Dus er zijn in den lande echt hele goede voorbeelden van situaties waarbij dat heel erg helpt om die kinderen weer terug op de rails te krijgen. Ik bedoel ik zou er bijna een concreet voorbeeld van kunnen geven, omdat ik hem zo leuk vond. Want ik heb bij NUtrecht onder andere gesprekken gehad met een jongen en die had maar één ambitie. Die wou heel graag rapper worden. Het zat hem niet heel erg mee zijn carrière om te gaan rappen. Waarop de begeleiding daar in NUtrecht zei: joh, blijf vooral doorgaan met dat rappen maar misschien heb je een vangnet nodig voor het geval dat nog een tijdje tegen blijft gaan. En die werd op die manier gestimuleerd om ook te leren lassen. Het is een uitstekende lasser geworden en in zijn vrije tijd rapt hij nog steeds, maar hij keerde wel weer terug in de schoolbanken en hij hervond motivatie en die aandacht die daarvoor nodig is, dat is heel erg arbeidsintensief. En dat lukt dus niet in die formele setting van een school. Vandaar dat die voorliggende voorziening zo belangrijk is.

De voorzitter: Ik vond het een mooi voorbeeld. Ben wel benieuwd wat uw definitie van het woord 'bijna' is, maar ... Want u zou bijna een voorbeeld gaan geven, maar ...

De heer Kleinpaste: Ik dacht: nou, laat ik het maar even helemaal invullen. Ik neem die tijd even.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Schnabel, die zag ik ook even zwaaien.

Mevrouw Schnabel: Ja dank u wel voorzitter. Ik was benieuwd, want u gaf net aan dat u beoogt dat er een soort integraal, een integrale onderwijsvisie is als ik het goed heb begrepen en dat eigenlijk dan de nadruk ligt op het, ja op de ontwikkeling van jongvolwassenen. Maar hoe kijkt u dan, hoe kijkt Gewoon Dordt dan aan tegen de verschillende uitdagingen die spelen per onderwijsvorm?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Nou, het één sluit het ander niet uit. Maar wat wij vooral belangrijk vinden is dat je wat meer integraal leert kijken naar de jeugd. We hebben dat heel erg verkokerd, we hebben dat heel erg versnipperd. We hebben een nul tot vier. We hebben vier tot twaalf, we hebben twaalf tot zeventien, achttien, en daarna heb je het vervolg wat daarna komt. Probeer daar wat logischere lijnen in aan te brengen waardoor die kinderen zich gesteund weten van 0 tot pakweg 21, 23 jaar in hun ontwikkeling. En als je er op die manier naar leert kijken, daar gaan we als gemeente niet alleen maar over, daar gaan we gewoon als landelijke overheid ook over, maar als je er op die manier naar leert kijken dan leer je ook iedereen in dat werkveld met elkaar nadenken over waar zitten precies die barrières, waar zitten die muren? Waar kunnen we die muren slechten om die kinderen beter op weg te helpen? Dus het is wat dat betreft een heel ander vertrekpunt in de visie op hoe je met de jeugd en hoe je met onderwijs en hoe je met leren wil omgaan. Gewoon Dordt is er ook echt van overtuigd dat je naast het formeel leren een veel groter aspect aan informeel leren zou moeten gaan vormgeven, omdat dat bijdraagt om in ieder geval na de uitval van kinderen ook weer te zorgen dat ze terugkomen. Dus ja, in die zin kijken wij daarnaar op die manier.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel, u popelt om nog iets verder door te vragen.

Mevrouw Schnabel: Ja, dank u wel voorzitter. Waar ik dan benieuwd naar ben is: is dat dan een heel nieuwe visie of wordt het ook in verschillende of in andere gemeenten al toegepast?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Het wordt op tal van plekken in ons land in pilots en in projecten wel toegepast. We zouden als politici, als overheid of dat nou landelijk, provinciaal, gemeentelijk is, we zouden daar meer van kunnen leren als we zouden ontdekken wat voor mooie dingen er in het onderwijsveld en met name ook bij het informeel leren al gebeuren.

De voorzitter: Tevreden, mevrouw Schnabel? Dan ga ik naar mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Ja voorzitter, dank u wel. Deels is de vraag net gesteld. Ik was ook heel benieuwd of de heer Kleinpaste ook voorbeelden heeft uit het land omdat ik ook soms, luisterend het afgelopen jaar dat ik hier aan tafel mag zitten, dat soms integraal een soort toverwoord is geworden. Als we het nou integraal doen, dan komt alles goed. Dus het valt mij ook op wel dat integraal nu wordt gebruikt echt zo van nou, als we nou integraal gaan doen, dan pakken we de boel een keer echt goed beet. Dus ik ben ook wel benieuwd of er misschien ook risico's aan zo'n integrale aanpak hangen die de heer Kleinpaste misschien ook met al zijn spoorwerk heeft ontdekt.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Het woord integraal heb ik zelf niet gebruikt gelukkig. Maar ik had het er wel over dat er maar één domein is en dat domein is Opgroeien en dat vraagt inderdaad, je zult het integraliteit kunnen noemen, maar het vraagt vooral dat mensen die zich bezighouden met een aspect van dat opgroeien meer openstaan om naar elkaar te gaan kijken en zich met elkaar te verbinden. En dan ga je vanuit die professie, dus ook echt vanuit die samenleving, proberen om die verandering te bewerkstelligen. Dus dat is eigenlijk waar we naar kijken wat we beogen en wat voor mij ook de rode draad vormde in alle verhalen en ik heb een aantal verhalen die ik ook behoorlijk heftig vond gehoord in die voorbereidende sessies. Maar de rode lijn die daarin zit is: je moet zien dat je die professionals van de verschillende denominaties, van de verschillende leeftijdsgroepen, veel meer met elkaar gaat verbinden en om te kijken wat er vanuit dat veld zelf ontstaat. En er ontstaan echt her en der in het land hele mooie dingen wat er vanuit het veld zelf ontstaat om verbetering aan te brengen. Want A het imago van de leraar is gelukkig niet zo beroerd als we soms denken, en B er zit heel veel deskundigheid in dat veld. Dus probeer dat gewoon aan te boren.

De voorzitter: Voldoende mijnheer De Heer? Mijnheer Kleinpaste, was u klaar met uw betoog of heeft u nog ...

De heer Kleinpaste: Ik heb volgens mij een gloedvol betoog gehouden met een aantal dingetjes waarvan ik hoop dat de wethouder daar haar voordeel mee kan doen.

De voorzitter: Gaan we straks horen. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel voorzitter. Ik wil de heer Kleinpaste eigenlijk in eerste instantie bedanken voor zijn mooie betoog, want ik vond het heel goed en er zaten sterke punten in. Dus mijn complimenten daarvoor. Het is overduidelijk dat dit voor iedereen een belangrijk onderwerp is en dat is logisch, want dit gaat om de kinderen, om onze kinderen. En hè, ondanks de verschillende suggesties en meningen is denk ik de grote gemene deler dat we het allemaal belangrijk vinden vanwege de kinderen. Dus laten we elkaar daarin vinden. Ja, de startnotitie. Ik zie ook dat er aandacht aan is geschonken en daar ben ik heel erg blij om. En waar ik nog even op in wilde zoomen is wat hier ook instaat en wat de wethouder ook tijdens de vorige vergadering ook al had aangegeven: de wettelijke rol van de gemeente is beperkt. Nou, dat snappen we.

Eén ding waar ik dan nog wel naar zou willen kijken is het stukje dat er gesproken wordt over uitgangspunten en dat er gericht wordt op inhoudelijke thema's, maar als dan onze wettelijke rol beperkt is waarom omschrijven die thema's dan hetgeen waarvan je er eigenlijk toch wel vanuit mag gaan dat het onderwijs dat zelf doet? Basisvaardigheden, preventiezorg, talenten ontwikkelen. Ik mag ervan uitgaan dat het onderwijs hier ook gewoon naar kijkt. En als we dan gaan kijken naar de rol van de gemeente, ook terugkijkend naar de sessies die we hebben gehad, dan zien we dus dat er een bepaalde bandbreedte is en de kinderen die daarbuiten vallen, die kunnen we eigenlijk niet helpen. Althans, de scholen hebben daar moeite mee. En dan zou ik denken: kunnen we ons daarop richten en de heer Kleinpaste zei het net natuurlijk ook: het is niet alleen opleiding, maar het is ook opvoeding? Had u dat woord gebruikt? Of sorry?

De heer Kleinpaste: Opvoeden en leren. En dat is niet alleen maar onderwijs.

Mevrouw Pichel: Nee precies. Dus het gaat uiteindelijk om het leven van de kinderen en hoe de kinderen ergens instaan. En ik denk dat we daar nog het een en ander kunnen doen. Want dan ga je op een gegeven moment niet praten over thema's of vaardigheden maar dan ga je kijken naar een inrichting van bepaalde waarden. Waar wil je dat een kind naartoe gaat, waar wil je dat een kind naartoe leeft? Op welke manier kan er een samenspel zijn tussen de rol van de ouders en de scholen? En als wij natuurlijk niet zozeer een wettelijke rol hebben, als die heel beperkt is, dan zou je natuurlijk wel kunnen kijken: nou ja, welke toezichthoudende taak hebben we, welke controlerende taak hebben we? Zodat het wel zo kan worden ontwikkeld dat ieder kind een, ja een juiste benadering krijgt of ook hè, zoals mevrouw Boom het ook had aangegeven: ieder kind moet uiteindelijk de kans krijgen om te leren en te ontwikkelen. Als laatste kan ik me ook vinden in het stukje wat mevrouw Schnabel ook had aangegeven. De laatste zin van de startnotitie. Het is niet een begin van een nieuw beleid, maar gebruikmaken van hetgeen wat er al is. Nou dat snap ik ook ergens wel hè, want dat is hiervan ook niet de bedoeling. Maar ja, laten we dan goed kijken: wat is datgene dan wat we willen bijschaven, welke stukjes willen we verfijnen? Want ik denk ook dat het dat is en ik denk soms dat kleine veranderingen of kleine verfijningen kunnen zorgen voor een nog grootser resultaat. En ja, laten we de koppen bij elkaar steken, zou ik zeggen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Pichel. En dan tot slot zoals zo vaak mijnheer Portier.

De heer Portier: Voorzitter, een paar punten. Er zijn natuurlijk negatieve ontwikkelingen in het onderwijs geweest waar wij als gemeente Dordrecht heel weinig invloed op uit kunnen oefenen. Hé, ik noem al heel lang de afbraak van het vakonderwijs, iedereen moet maar vooral theoretisch onderwijs volgen. De afbraak van het speciaal onderwijs onder het mooi zeggende motto van samen weer naar school, maar eigenlijk alleen maar een bezuinigingsmaatregel. Dus ja, dat zijn eigenlijk dingen waar landelijk wat aan zouden moeten gebeuren. Dan wil ik even kijken naar wat we in Dordrecht kunnen doen. En als ik dan naar de stukken kijk die bij deze agendapunten zaten, kreeg eigenlijk een heel vreemd gevoel.

Aan de ene kant een startnotitie met een hoog abstractieniveau en heel veel algemeenheden erin hè, waar eigenlijk niemand het mee oneens kan zijn, als dat we iedereen een goede kans willen bieden en dat gelijkwaardigheid belangrijk is en ook sport en cultuur zijn eigenlijk ook nog belangrijk en daar hebben we ook nog beleidsstukken over et cetera et cetera et cetera. En daar had ik gelijk het idee van nou, maak van deze startnotitie gelijk maar een stopnotitie en laten we vooral niet een heel abstract document uit gaan werken waar we het ... ding Voortgezet Onderwijsvisie op plakken. Aan de andere kant zijn er een aantal hele concrete punten, hele belangrijke punten waar wij als gemeente wat mee kunnen en dat is inderdaad de uitval, hè de jongeren die het niet redden. En dat kan om allerlei redenen zijn. Jongeren kunnen het niet redden omdat er geen letterlijk passend onderwijsaanbod voor hen is. Nou dan komen we weer terug bij het bezuinigen op sociaal onderwijs en dat soort zaken. Jongeren kunnen problemen hebben op school omdat ze getreiterd worden door hun medeleerlingen. Jongeren kunnen een moeilijke thuissituatie hebben. Daar kunnen we misschien iets met jongerenwerk aan doen. Er zijn ook jongeren die in het huidige onderwijs, wat heel erg theoretisch gericht is, misschien totaal geen zin meer hebben om naar school te gaan. Daarom ben ik misschien wel even toch blij met het voorbeeld wat door de heer Kleinpaste gegeven werd. Moet je, hè ik denk dat we ons, zeg maar voor het vervolg van dit stuk beter kunnen richten op de concrete beleidsmaatregelen, het maken van de concrete plannen, dan op het ontwikkelen van hele abstracte visies. Dat is één ding. Dat we dat echt moeten concentreren op: wat kunnen we doen om die verschillende vormen van uitvallen tegen te gaan. En bij de jongeren die helemaal geen zin meer hebben in school om wat voor reden dan ook is even de vraag bij mij: moet je die met geweld, juridische dwang, dreigen met politie boetes et cetera, weer naar het traditionele onderwijs terugdringen? Of moet je kijken of je hen inderdaad niet een alternatief aanbod aan kan bieden wat meer aansluit bij werken met de handen et cetera, et cetera. Want ik denk dat als je die jongeren weer met geweld en onder dreiging van maatregelen et cetera naar school gaat dwingen, dat het niet alleen voor de jongeren niet fijn is, maar zeker ook niet voor de onderwijskrachten van de scholen waar ze op terecht komen en voor hun medeleerlingen aldaar. Dus wat dat betreft, ja mijn hoofdpunt is eigenlijk: kijk heel goed naar de concrete maatregelen die je als gemeente kan doen. Liever dan abstracte plannen maken over zaken die eigenlijk toch ook grotendeels niet op het terrein van de gemeente liggen maar op het terrein van het onderwijs zelf. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Portier. Dan denk ik dat het tijd is ...

Mevrouw Pichel: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Mag ik een vraag stellen aan de heer Portier?

De voorzitter: Natuurlijk.

Mevrouw Pichel: Ja, ik was wel even benieuwd. Het laatste stuk wat u aangaf, hè u gaf een voorbeeld aan dat als er inderdaad iets niet goed zou gaan, dat we daar iets mee kunnen doen. Ik probeer even een concreet voorbeeld te bedenken. Dus stel je voor dat er kinderen niet naar school willen of niet meer kunnen. Dat er wat aan de hand is of er speelt wat thuis. Vaak merk je ook dat er een soort probleem is ontstaan of er zit wat onder en dan is het toch vaak, dan moet men erachter komen wat daar dan onder zit waardoor dit plaatsvindt. En wat je merkt is dat het, nou ja als je er dan achter moet komen wat het is, dat of die mensen even moeilijk te vinden zijn of dat dat traject heel erg lang duurt, hè vaak ... er gaat heel veel tijd overheen voordat ze er eindelijk achter zijn wat nou, nou ja eigenlijk onder de oppervlakte speelt. En op welke manier ziet u dus nou ja hoe we als gemeente of als college eraan kan bijdragen om daar in te springen. Waar zit die rol van onderwijsinstellingen en ondersteunende instellingen en de gemeente. Kunt u daar wat op zeggen?

De voorzitter: Mijnheer Portier. Kunt u vast ...

De heer Portier: Ik kan er wel wat over zeggen. Wat ik heel erg interessant vond was de bijdrage die één van de sprekers gaf, die aangaf: ja, aan de ene kant heb je leerplicht, aan de andere kant heb je mensen die zeg maar met het gezin bezighouden en die dan weer samenwerken met de scholen en dat er vaak geen eenduidige regiefunctie op is. En ik denk dat we daar als gemeente en ik heb daar ook geen pasklare antwoorden en oplossingen voor hoor maar dat we goed na moeten denken hoe snel, zeg maar ook liefst preventief als er problemen dreigen te ontstaan. Hè, niet pas als mensen al een paar maanden van school weggebleven zijn. Hoe we een bepaald probleem aan kunnen pakken en of dat nou pesten op een school is of een probleem in het gezin of, ja dat het onderwijs niet aansluit, wat het probleem ook is, dat moet gewoon sneller aangepakt worden. Ik heb daar geen pasklare antwoorden op maar dat is denk ik wel belangrijk dat we daar als gemeente in ieder geval een rol in spelen.

De voorzitter: Dank u wel. Voldoende? Dan denk ik dat het tijd is dat mevrouw de wethouder gaat reflecteren.

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen met de aanleiding waarom we uiteindelijk toch nog over dit onderwerp spreken of over deze startnotitie, en dat was de bijeenkomst waarbij we sprekers hadden. Waarbij met name de ouders maar ook het samenwerkingsverband en middelbare scholen zaten aan tafel maar waarbij ouders hun, nou ja eigenlijk onmacht in het scholenlandschap tentoonspreiden in die vergadering en dat dat voor iedereen denk ik, ja dat het ons allemaal geraakt heeft en dat we ons allemaal gerealiseerd hebben: dit gaat verder dan allerlei structuren. Dit heeft invloed op een heleboel gezinnen die er daadwerkelijk tegenaan lopen. En dat is precies één van de redenen geweest waarom we met deze visie komen. Er is een paar keer gezegd: ja, wat is er nou precies nieuw? Want dat hebben we in de startnotitie ook opgenomen. Het is niet de bedoeling dat we weer wat nieuws gaan verzinnen, maar we gaan verbinden wat er al is. We hadden geen visie op het voortgezet onderwijs. Het onderwijs heeft een taak, we hebben een samenwerkingsverband waar we als gemeente ook bij betrokken zijn en de gemeente heeft een taak.

En wat in onze ogen nou juist zo belangrijk is, zeker als je het hebt over die integrale benadering. Ik weet niet meer, volgens mij was het de ChristenUnie/SGP of Gewoon Dordt, die daar iets over zei. Dan wil je dat je het hele aanbod bij elkaar brengt en dat je met elkaar afspraken gaat maken over wie is waarvan en waar zien we dan nog, ja ik zal het gaten noemen of ruimte waar geen oplossing voor is? En hoe gaan we daar dan tot oplossingen komen en ook weer: wie is daar dan weer van? Dat is de hele aanleiding geweest voor deze visie. Ik heb me de opmerking van de heer Portier wel aangetrokken. Ja, het is een heel abstract verhaal, dat klopt. En dat heeft vooral te maken met dat wij twee van de drie onderdelen hebben, tenminste in ieder geval de basisvaardigheden gaan we niet over en onderwijs en zorg gaan we maar deels over. Dus via het samenwerkingsverband of wat dingen die je daartegenaan zet. Maar we hebben ook gezegd: we gaan niet een heel dik beleidsdocument maken, we gaan toewerken naar een afsprakenkader. Dus het wordt echt een uitvoeringsdocument waarin we afspraken maken, concrete afspraken over hoe gaan we met elkaar om, wie heeft welke verantwoordelijkheid en wat missen we en moeten we nog ontwikkelen? Dat even als een soort van inleiding. Verwacht dus geen hele dikke visiedocumenten want die gaan er niet komen.

De voorzitter: Mijnheer Portier wil er even op reageren.

De heer Portier: Ik had alleen een vraag. Mag ik dit als toezegging opvatten?

Mevrouw Van Benschop: Zeker weten. Ligt natuurlijk wel aan, even nog een kleine kanttekening, hoeveel de Raad hier mee gaat geven over we willen een visie hè. Dus dit is onze insteek.

De voorzitter: Mevrouw Boom die heeft ook nog een vraag.

Mevrouw Boom-Vos: Ja een verdiepvraag. U bent heel duidelijk in van nou ja, er wordt geen beleids... dik beleidsdocument, maar het wordt een afsprakenkader. Wat .... Waar ik niet uit kan worden. Wat is dan de visie op preventie en zorg? Gaat u dat verder uitwerken, hoe gaat u dat verder uitwerken? Vindt u daar passend onderwijs een belangrijk item in of gaat u daar alleen afspraken maken? Niet de ambities die wij als gemeente Dordrecht hebben. Hoe ziet u dat? Afspraken, zijn dat ook Dordtse ambities, of staat dat los van elkaar?

De voorzitter: Wethouder.

Mevrouw Van Benschop: Nee voorzitter, dat staat zeker niet los van elkaar. Wij zijn niet voor niets ook onderdeel van dit drietal die samen tot een afsprakenkader gaan komen. En als u ons vraagt, of mij vraagt: wat is de visie van dit college op voortijdig schoolverlaten of thuiszitters? Wij zijn van mening, dat is de hele reden dat we ook de leeftijdscategorie van glansrijke toekomst bijvoorbeeld hebben aangepast, dat je dat inderdaad zo vroeg mogelijk moet signaleren en waar het kan ook zo vroeg mogelijk moet ingrijpen om te voorkomen dat je thuiszitters krijgt of dat jongeren voortijdig van school gaan. Dat is de reden waarom we hebben gezegd: we hebben een visie op het po, hè op het primair onderwijs in Dordrecht, de Dordtse onderwijsvisie.

Die loopt tot 12 jaar. En vervolgens hadden we een programma dat zich richt op jongeren die al uitgevallen zijn van 16 tot 27. Daarvan hebben we gezegd: lijkt ons onverstandig, want je wil ook iets aan preventie doen. Dus we pakken nu een aansluiting, dus weer die integraliteit eigenlijk en die doorgaande leerlijnen, fijn woord. Daarom pakken we nu deze visie op het voortgezet onderwijs in dit afsprakenkader om aan te sluiten op wat er in het po gebeurt zodat we daar de doorgaande lijn hebben en het mbo gaan we aansluiten op de afspraken die we hier maken om ook die overgang goed te laten verlopen. En daarnaast hebben we dan nog het programma Glansrijke Toekomst om interventies te kunnen doen, programma's op te kunnen zetten, samen met het onderwijs, samen met de jeugdwerkers om die groep die buiten ... tussen wal en schip valt, ook op te kunnen vangen.

De voorzitter: Ik hoorde mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, ik zat even te kijken, maar tegelijkertijd was ik nog aan het denken: hoe zal ik die interruptie nou vriendelijk vormgeven? Het heeft mij verbaasd bij het tot stand komen van het college dat in de portefeuilles van de wethouders er een knip is gemaakt tussen het primair onderwijs en het voortzet onderwijs. Dat is één. Maar ik ben blij te horen dat u daar wel heel erg hecht in gaat samenwerken. Dat document Glansrijke Toekomst vond ik ook zo'n, meer een het papier is geduldig document dan dat het nou al echt richting een adequaat uitvoeringsprogramma gaat. Dus ik blijf dan toch bezig met de vraag, maar misschien komt u daarstraks nog verder op. Wat zou het college nou concreet willen doen bijvoorbeeld om meer te investeren, om meer voorzieningen te treffen voor informeel leren om te zorgen dat die schooluitval wordt teruggedrongen en wordt beïnvloed. Wellicht zou het ook een suggestie kunnen zijn, die heb ik niet met zoveel woorden gezegd net in mijn bijdrage, om heel adequaat met elkaar na te denken hoe je fors zou kunnen inzetten op opvoedondersteuning. Want er zit heel veel handelingsverlegenheid, zowel bij ouders als bij leraren als het gaat om kinderen die in de knel komen.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, in de technische brief hebben we daar al over iets gezegd hè. Dus dat de gemeente samenwerkingsverbanden in de regio Zuid-Holland Zuid en de SOJ met elkaar aan het kijken zijn naar bijvoorbeeld die vormen van informeel leren. Ik kan me voorstellen dat als we dadelijk dus het afsprakenkader hebben en Glansrijke Toekomst nog verder is uitgewerkt, want daar is wel wat informatie weer te delen, dat gaat nu sneller dan in de afgelopen maanden. Dan kan ik me voorstellen dat daar inderdaad voorzieningen uit zouden komen als informeel leren. We moeten ook niet doen, daar wil ik echt wel voor waken, alsof we helemaal niks hebben. Want we hebben wel dingen voor jongeren die zonder startkwalificatie van school komen, waarvan we dus weten dat wordt later een probleem voor die mensen zelf. Hebben we bijvoorbeeld initiatieven als de beroepentuin waar mensen een praktijkverklaring kunnen halen zodat ze snel aan het werk kunnen. Want heel vaak zit dat er ook achter hè, dat is niet altijd in het geval van passend onderwijs.

Maar het gebeurt ook dat jongeren zeggen: ik wil helemaal niet naar school, ik wil gewoon aan het werk, zei de heer Katif van Beter Voor Dorrdt ook, en dan kunnen ze in zes weken tijd een praktijkverklaring halen om gewoon aan de slag te gaan. Dat is een erkende praktijkverklaring in samenwerking met het mbo. Dus dat is ook, nou ja daar hebben ze ook wat aan. We hebben de matchmakers. Ben je uitgevallen van school, heb je geen startkwalificatie, dan zijn de matchmakers er om te bemiddelen naar school of naar werk. Ik ben met u eens dat we nog niet voor iedereen de oplossing hebben. Dat is precies waarom we dat moeten gaan afstemmen. Maar het is niet dat er helemaal niks gebeurt in onze regio.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Schnabel, die wil ook nog iets bijdragen.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Naar wat wij begrepen hebben, zijn er eigenlijk op dit moment nog maar zes matchmakers. Heeft de wethouder, nou is zij van plan of is er het plan om dat zeg maar te vergroten, het aantal matchmakers?

Mevrouw Van Benschop: Nou die vraag die kunt u stellen op volgens mij 24 oktober.

De voorzitter: 24 oktober, wilde ik al ...

Mevrouw Van Benschop: Dan is er een sessie over onder andere de matchmakers. Maar ik begrijp de vraag en dat is precies waarom we in kaart moeten brengen: wat hebben we en wat missen we dan vervolgens nog? Dus ...

De voorzitter: Maar laten we dat nu ...

Mevrouw Van Benschop: Dus die discussie over de matchmakers specifiek, of dat gesprek, dat laat ik even voor 24 oktober. Maar ik wil daarmee alleen maar aangeven dat het niet zo is dat er helemaal niks is voor jongeren die van school komen zonder startkwalificatie. Dat betekent niet dat we er zijn hè. Dan even over de verbinding naar het mbo. Het is lastig voor mij nu op dit moment om een beetje een lijn te ontdekken in waar wil de Raad naartoe. Want aan de ene kant hoor ik: ik wil specifieke aanpak op het vo, ik wil een specifieke aanpak op het mbo, ik wil een specifieke aanpak op hbo en de ander zegt: ik wil graag een integrale blik, want het gaat allemaal over dezelfde jongeren. Ik deel eigenlijk beide meningen. Ja nee maar dat is zo. In onze optiek moet je integraal kijken want het is een kind dat geboren wordt, wordt vier jaar, gaat naar de basisschool, gaat naar de middelbare school en gaat hopelijk vervolgens een vervolgopleiding doen. Het gaat allemaal over hetzelfde kind. Maar we weten ook dat in iedere levensfase weer andere interventies nodig zijn. En dat is waarom we met het programma Glansrijke Toekomst nu bezig zijn. We zijn echt, ik ga even kijken naar de tribune wanneer we kunnen informeren. Maar dat zal ... ja sorry. Oké ja we zijn nog bezig maar we kunnen best wel weer een tussenstand ... ja het gaat vlot. Waarbij we ook concreet maken: wat is nou de reis van de jongeren vanaf een jaar of twaalf? Waar zitten nou bepaalde knelpunten? Waar zijn belangrijke momenten in het leven van de jongeren die ertoe zouden kunnen leiden dat ze een afstand tot de arbeidsmarkt ontwikkelen of bijvoorbeeld uitvallen van school, voortijdig school verlaten en welke interventies kunnen we daarop doen? Welke interventies kan het onderwijs doen?

Welke de gemeente? Dus we zijn echt bezig om daar een integrale kijk op die ene jongere te hebben waarbij we ons wel bewust zijn dat die interventies per schoolniveau natuurlijk weer gaan verschillen.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel, u heeft nog een vervolgvraagje. Van een iets andere orde hoop ik. Niet over de matchmakers.

Mevrouw Schnabel: Ja, dank u wel. Ja ja ja. U had het net over de overgang, of de wethouder had het net over de overgang van middelbare beroep, of naar het middelbaar beroepsonderwijs. En nu was er in het verleden werd er, was er het idee van een spoorboekje. Waarbij dus de documenten zeg maar van een leerling overgedragen werden aan het mbo. Maar dat was vaak niet AVG-proof of althans dat was het probleem waardoor dat niet kon. Is daar een verandering op gekomen waardoor dat dus wel die informatie meereist?

Mevrouw Van Benschop: Nou voorzitter, dit vind ik wel een hele technische vraag.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Van Benschop: Wat ik er wel over kan ... Ik kan er niet zo één op één antwoord op geven. Wat ik wel kan zeggen is dat we in de samenwerking nu rondom Glansrijke Toekomst wel degelijk bezig zijn om informatie of data eigenlijk met elkaar te delen zodat we wel het volledige beeld hebben. Hoe dat precies technisch zit, ja dan verzoek ik u even die vraag technisch te stellen.

De voorzitter: Dan moet je een technische vraag stellen, want dat gaat even iets te ver. Ik zag mevrouw Pichel en daarna mevrouw Boom. En dan ga ik ook ondertussen even toch voorzichtig richting de klok wijzen. We moeten wel op een gegeven moment tot een afronding komen.

Mevrouw Pichel: Dank u wel voorzitter. Ja, ik wilde even aan de wethouder vragen. Nou sowieso aangeven want volgens mij hadden we allemaal best wel wat vertrouwen in deze startnotitie, want we hadden hem eigenlijk al bijna gewoon allemaal als hamerstuk doorgestuurd naar de Raad. En toen werd er gezegd: nou, ga er toch nog even met elkaar over praten. Dat is ook naar voren gekomen omdat met name in de vorige sessie toch, misschien zelfs die sessie daarvoor nog, duidelijk werd dat waar de scholen en ook de onderwijsinspectie tegenaan loopt, dat er steeds meer kinderen worden aangemeld die eigenlijk wat anders nodig hebben dan wat er nu wordt geboden. En wat we ook doorkregen tijdens die vergadering was dat ze toch wel met hun handen in het haar zitten van we weten eigenlijk niet zo goed wat we hiermee moeten, we weten het gewoon niet. Dat dat was heel eerlijk en heel kwetsbaar. Dus vandaar dat ik eigenlijk nu dan ook wil vragen, wat ik zeg we hebben vertrouwen in die startnotitie en op welke manier gaan we dan met dit stukje om? Ondanks weinig wettelijke slagkracht, maar toch merken we hier dat er vanuit het onderwijs wordt gezegd: we weten het gewoon simpelweg niet, we weten eigenlijk ook nauwelijks waar we zouden moeten beginnen, want we zitten gewoon met onze handen in het haar en het probleem wordt eigenlijk steeds maar groter, want we laten ons nog steeds verrassen door het aanbod.

En dat stukje, wat gaan we dan doen in die startnotitie? En het hoeft niet heel concreet want dat snap ik ook wel. Maar op welke manier gaan we dat aanvliezen zodat we daar iets mee gaan doen?

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop. Moeilijke vraag denk ik.

Mevrouw Van Benschop: Dat is een moeilijke vraag maar wat ik nog wel wil benadrukken is dat de sessie ervoor, want ik heb die oproep ook gehoord hè en ik weet dat er kinderen zijn voor wie het echt heel ingewikkeld is voor het onderwijs, van waar is iemand nou op zijn plek? Dat is ook voor het samenwerkingsverband ingewikkeld. Toen wij die sessie hadden de vorige keer stonden er dertig kinderen op een wachtlijst. Daar was geen plek voor. Wij hebben die sessie gehad. Dalton heeft toegezegd een klas te openen, ja een klas te starten voor twaalf kinderen. Het samenwerkingsverband heeft zich goed kwaad gemaakt en die is ermee aan de slag gegaan. Op dit moment is er geen wachtlijst. Ik denk dat dat ook iets zegt over hoe wij zaken georganiseerd en gecoördineerd hebben. Neemt niet weg dat er nog steeds kinderen zullen zijn die niet via die weg, hè dus via het regulier onderwijs of het speciaal onderwijs, nou ja op school gehouden kunnen worden en dan kom je denk ik bij de punten die de heer Kleinpaste net benoemde. Moet je dan gaan kijken naar andere leervormen, moet je dan gaan kijken naar hoe je die kinderen op een andere plek misschien wel even pauze kan geven of op een andere manier kan laten leren? Dat is nou precies het gesprek wat we ook voeren als het gaat over dat uitvoeringsprogramma. Maar ook hier geldt weer dat er ligt een taak bij het onderwijs, er ligt een taak bij het samenwerkingsverband. Maar dat betekent niet dat de gemeente daarin niet stimulerend kan zijn. En ook een beetje, nou ja coördinerend bijna, dat is niet helemaal zo natuurlijk, maar in ieder geval duidelijk kan maken van ja, iemand moet in beweging komen. En dan blijkt ook, als we die vorige sessie zien, dat in een paar maanden tijd het probleem voor die dertig kinderen, nogmaals ik wil echt niets afdoen aan de kinderen die gewoon tussen wal en schip vallen want die zijn er. Maar het probleem wordt wel kleiner als iedereen ook daadwerkelijk zijn rol pakt en gaat zorgen dat we organiseren wat georganiseerd moet worden.

De voorzitter: Genoeg denk ik. Mevrouw Boom

Mevrouw Boom: Ja. Ja, complimenten daarvoor. Toont ook aan hoe belangrijk de olie van de gemeente kan zijn om dingen voor elkaar te krijgen. Maar ook heel goed dat jullie dat gedaan hebben. Dan nog even, sorry dat moest ik even kwijt, was niet mijn opmerking. Mijn opmerking zit hem vooral in de praktische kant. Ik hoorde u net samenvatten: nou, ik hoor hier vanuit de Raad verschillende en integraal, informeel leren, en specifiek. Deze sessie is begonnen van dit is het punt als Raad om nog wat mee te geven in de startvisie. En daar hoor ik verschillende punten, u voegt het net samen. Mag ik dan ook de conclusie maken dat u dit in de startvisie op uw wijze met wat wij meegeven op uw formulering op gaat nemen: in de startvisie wordt dat passend onderwijs of hoe noemde ... informeel leren of een belangrijk item om verder uit te werken?

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ja voorzitter. Nou niet in de startnotitie, daar gaan we er niet meer opnemen, want die ligt nu voor. Waar het natuurlijk wel meegenomen wordt, dat is de hele reden dat we dit gesprek voeren, is in dat uitvoeringsprogramma. U geeft op dit moment punten mee waarvan u zegt: nou, daar moet aandacht voor komen. We zien dat er kinderen tussen wal en schip vallen. En leuk dat je alle afspraken maakt en dat je zorgt dat je alles bij elkaar brengt. Maar er is dan nog steeds een groep die tussen wal en schip valt en de Raad vindt, hoor ik hier, heel duidelijk: daar moet ook de gemeente een actieve rol in nemen. Dat betekent niet dat wij het gaan organiseren of gaan financieren of ... maar het is heel duidelijk dat deze Raad zegt: de gemeente heeft daarin, nou ja in ieder geval een sturende houding aan te nemen. Ja, hoe moet ik het samenvatten?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Schnabel, ik wil wel even aangeven. De wethouder is nog niet klaar met haar verhaal. We moeten ook nog een tweede ronde, conclusie aan het eind. Dus als het niet echt nodig is zou ik vragen maar even parkeren. Eventueel schriftelijk.

Mevrouw Van Benschop: Ik dacht, mag ik gewoon alle vragen even langsgaan voor zover dat gaat lukken.

De voorzitter: Gaat u daar even snel langs.

Mevrouw Van Benschop: Dan was er nog een vraag van de PvdA over de werkagenda mbo. Daar wordt aan gewerkt door het mbo. En wij worden daar zijdelings wel natuurlijk over geïnformeerd en bij betrokken, maar dat is echt een werkagenda van het onderwijs. Zijn er genoeg mensen om het werk te doen? Via het programma Passie, ja is het een programma, is het een project? Nou goed. Passie voor Onderwijs, ja ik zat te denken is het een programma of een project, maar Passie voor Onderwijs wordt er, nou ja actief vanuit het onderwijs gekeken hoe ze mensen kunnen trekken. We hebben ook nog een opgave Menselijk Kapitaal en Arbeidsmarkt waarin we ook krapteberoepen gaan definiëren. Hè dus dat we zeggen: in deze regio hebben we grote tekorten aan andere technische beroepen, de zorg is een grote werkgever waar we problemen voorzien en daar geldt hetzelfde ook voor het onderwijs. Dus dat nemen we wel degelijk mee in de uitwerking van het uitvoeringsprogramma Menselijk Kapitaal. Om mensen in onze regio dus ook richting die sector te brengen. De doorzettingsmacht was een vraag over. Wie zit er aan tafel met doorzettingsmacht? Daarvoor is het expertiseteam Jeugd en Ondersteuning. Staat ook in de technische brief die verzonden is aan de Raad hoe en op welke wijze die hun rol vervullen. En nou ja goed, die doorzettingsmacht hebben. Wat is er nieuw? Nou ja goed. Daar heb ik al op gereageerd. Huisvesting. We hebben gezegd dat de inhoud van dit verhaal, de inhoud van de visie op het voortgezet onderwijs ook leidend is of in ieder geval uitgangspunt is bij het IAP, bij het integraal huisvestingsplan, omdat wij met Gewoon Dordt van mening zijn dat de inhoud uiteindelijk ondersteund wordt door de huisvesting en dat je daarmee ook, nou ja kunt te sturen op de uitvoering van die inhoud. Dus dat wordt gedaan.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, het verheugt mij dit te horen.

Mevrouw Van Benschop: Nou, volgens mij heb ik dan ...

De voorzitter: Mevrouw Schnabel had nog een vraag over thuiszitters artikel 5b en dergelijke.

Mevrouw Van Benschop: O ja. Dat is, dat gaat inderdaad over de vrijstellingen waarbij jongeren dus vrijgesteld worden van het onderwijs op de reguliere wijze. Dat is een bevoegdheid die wordt uitgeoefend door leerplicht, maar het gaat om landelijke wetgeving.

De voorzitter: U wilt daar wat over vragen?

Mevrouw Schnabel: Ja, want in de stukken komt heel duidelijk naar voren dat daar geen toezicht op is. En ik kan me voorstellen dat wij als gemeente omdat ze dus uitvallen, dat wij daar een actieve rol dan in zouden moeten pakken. Dus ...

Mevrouw Van Benschop: Nou ja u ... Sorry. De PvdA benoemt het nu als uitvallen. Dat is niet in alle gevallen natuurlijk het verhaal. Maar ik denk ook dat dit weer een vraag is die we misschien beter technisch kunnen beantwoorden.

De voorzitter: Ja technische vraag. Schriftelijk formuleren.

Mevrouw Van Benschop: Over cijfers, aantallen en dat soort dingen. Ik wil nog wel iets zeggen over, er werd ook iets gezegd over de monitoring of over cijfers van voortijdig schoolverlaters. Hè op het moment dat iemand zonder startkwalificatie van school gaat wordt dat gemeld bij DUO en vervolgens wordt dat dan weer geregistreerd. Die cijfers zijn bij ons dus wel bekend maar dat is geen openbare database. Niet voor de hele stad. Ik neem aan dat we dat wel met de Raad kunnen delen, maar dat is niet iets wat je online even op kunt zoeken. Maar die cijfers zijn er dus wel. We weten wel percentages uitval en ...

De voorzitter: Voldoende om te komen tot het tweede rondje. En dan wil ik heel kort de mensen die net het woord gevoerd hebben gewoon vragen ... vooral gaat het erover dan kun je je vinden van in de uitgangspunten van de visie zoals die voorligt en bedenk dus: er komt een uitvoeringsprogramma achteraan en of ook in uw ogen het proces gewoon goed is. Dus heel kort even daarop reflecteren en dan moeten we daarna kijken wat we met het raadsvoorstel en wat wat we met de RIB doen. Mijnheer Den Hartog, ik ga even met u beginnen. Het mag heel kort.

De heer Den Hartog: Nou voorzitter dank u wel, ik zal het heel kort doen. Wij staan hier positief tegenover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Boom.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, wij staan als VVD hier ook positief tegenover. Mede ook door de toezegging voor het uitvoeringsprogramma en wat ons betreft kan hij dan door.

De voorzitter: Mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Ook wij staan hier positief tegenover.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel voorzitter. Ja, we kunnen er natuurlijk in meegaan, al vinden we wel dat het op dit moment wel nog te algemeen geformuleerd is.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Ja voorzitter, ik denk dat wij een iets andere verwachting hadden. Misschien gezien de sessies die we hebben gehad met de deelnemers, waar ook een hoop emotie en een hoop is gedeeld hadden we misschien ook verwacht dat hier in de startnotitie dat we daar net wat meer van zouden terugzien. Dat was ook wel mijn verwachting dus vandaar dat ik aan de ene kant op de inhoud heel positief, dat ik daarnaar kijk. Maar aan de andere kant ook dingen mis. Als ik het goed begrijp deelt de wethouder ook dat we die dingen die zijn genoemd die ook een plek kunnen krijgen straks dat die ook een plek gaan krijgen in het uitvoeringsprogramma. Dus als dat de toezegging is die ik ook mevrouw Boom hoor zeggen dan denk ik ja, dan is dat een geruststelling en dan kunnen we positief instemmen met deze startnotitie.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Voorzitter, wij kunnen instemmen met het voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Katif.

De heer Katif: Ja voorzitter, enige positiviteit. Maar ik kom graag met een stemverklaring mocht het in de Raad behandeld worden.

De voorzitter: Ja. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter in beginsel wel positief hoewel ik in mijn fractie wel ga bespreken of we wellicht toch een amendement indienen op het aspect informeel leren. Maar dat ga ik eerst eens rustig bespreken, kan ook zijn dat het er niet komt.

De voorzitter: Mevrouw Pichel?

Mevrouw Pichel: Positief.

De voorzitter: Mijnheer Portier?

De heer Portier: Ik heb wat kritische noten geplaatst en gepleit om vooral met een concreet uitvoeringsplannen te komen. Ik heb een soort toezegging gekregen, dus wat mij betreft kan het gewoon door.

De voorzitter: Dank u. Dan wil ik, het is net ook al genoemd, nog eventjes toch erop wijzen dat het onderwerp ... Gaat u maar, dan kom ik zometeen wel met mijn verhaal.

Mevrouw Van Benschop: Nou ja, ik vind het wel belangrijk om nog even te benoemen, want ik begrijp de opmerking van de heer De Heer. Maar deze startnotitie lag al bij de Raad voordat die insprekers kwamen en naar aanleiding van de insprekers hebben we hem weer van de raadsagenda eigenlijk als hamerstuk afgehaald om hem hier te bespreken. Dat is de reden dat er niet hele, nou ja uitgebreide ... sorry. Uitgebreide teksten staan over dit specifieke onderwerp, maar dat betekent niet dat wij het niet heel erg serieus nemen en heel belangrijk vinden.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij briefing kreeg u geen tweede termijn, maar evengoed prima. U heeft zelf al complimenten gehad, dan kan ik niet achterblijven natuurlijk hè? Ik was bezig met het zinnetje van dat wat al even genoemd is vanavond, dat op 27 juni besloten is dat er een beeldvormde commissievergadering komt over vroegtijdig schoolverlaters, mbo Da Vinci en aanpak matchmakers. En dat wordt dan op de Dordtse dinsdag 24 oktober. Wat is er nodig, maatregelen, interventies om deze jongeren op school te houden? Dus dat belooft ook best wel weer een boeiende sessie te worden. Goed. Dan kom ik aan het slot. Ik doe het maar even één voor één. Ik begin met het raadsvoorstel. Dat is dus die startnotitie. Kan ik aannemen dat dat door kan naar de gemeenteraad als hamerstuk? Ja, daar komt 'ie, mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja voorzitter, het kan door als hamerstuk, tenzij we toch met een amendement komen. Dan ...

De voorzitter: Uiteraard. Dat kan altijd tot op dat moment. Maar van de andere fracties heb ik niks gehoord dus dan ga ik voorlopig uit van een hamerstuk tenzij Gewoon Dordt alsnog roet in het eten gooit.

De heer Kleinpaste: Dat vind ik dan weer zo naar samengevat.

De voorzitter: Ik zal het de volgende keer wat vriendelijker doen voor mijn goede vriend de heer Kleinpaste. Dat weet hij wel. Als ik het bij één durf, dan is het juist bij hem wel. Tweede was de RIB. Kan die door ter kennisname naar de Raad, is er iemand tegen? Ik zie geen schudden, dus dat kan ook. Nou fijn dan dank ik u daar eigenlijk hartelijk voor. En ook voor het debat, het was best een spannende vond ik. Meer mensen hoor ik dat van, van ja welke kant gaat het er allemaal op. Dat is lastig, en een raadsvoorstel en een RIB. Maar we hebben toch wel een waardevolle avond tot nu toe gehad denk ik, met een mooie afsluiting. Allen hartelijk dank. En je hebt in ieder geval nog heel even pauze voor de volgende sessie. Dat is ook wel wat waard. Dank u wel.

2. Meerjarenbeleidsplan (MJP) Dienst Gezondheid en Jeugd (consultatie)

Voorzitter: de heer Van der Spoel
raadsgriffier: mevrouw Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Bootsman (GroenLinks)

Dhr. Van Dam-Timmers (CDA)
Mevr. De Groot (Beter Voor Dordt)
Dhr. Den Hartog (GroenLinks)
Mevr. Van Herwijnen (Partij voor de Dieren)
Dhr. Laban (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Dhr. Safranti (DENK)
Mevr. Schnabel (PvdA)

Mevr. De Koning (beleidsadviseur Gezondheid)
Mevr. Demir (ambtelijke ondersteuning)

De voorzitter: Een goedenavond. Ondanks dat we nog niet helemaal compleet zijn denk ik, ik denk dat er nog anderen aankomen. Maar negen uur is negen uur dus dan gaan we gewoon starten. Welkom dat jullie er allemaal zijn. En dan begin ik even aan mijn rechterzijde voordat ik ga gaan vertellen waar we het vanavond over gaan hebben. Want ik wil eerst dat jullie je even voorstellen voor de notulen. Dus gaat uw gang.

De heer Den Hartog: Paul Den Hartog, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, Partij van de Arbeid.

De heer De Vries: André De Vries, VSP.

Mevrouw De Koning: Eline De Koning, beleidsadviseur Gezondheid.

De heer Van Pelt: Dirk Van Pelt, Forum voor Democratie.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

De heer Laban: Vincent Laban, ChristenUnie/SGP.

Mevrouw De Groot: Megan De Groot, Beter Voor Dordt.

Mevrouw Van Herwijnen: Irma Van Herwijnen, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Demir: Saniye Demir, ambtelijke ondersteuning.

Mevrouw Van Poppel: Denise Van Poppel, commissiegriffier.

De voorzitter: En mijn naam is Wouter Van der Spoel en ik mag deze avond voorzitten vanavond en we hebben nog een laatkomer, maar dat zijn we inmiddels van het CDA gewend. Dus stelt u zichzelf nog even voor.

De heer Van Dam-Timmers: Jan Van Dam-Timmers, CDA Dordrecht, fashionably late.

De voorzitter: Goed dat je er bent. Fijn dat jullie er allemaal zijn. We hebben vanavond heel veel gasten en we gaan aan de slag met een consultatie over het Meerjarenbeleidsplan 24/27 Dienst Gezondheid en Jeugd. En een welkom aan onze gasten en de ambtelijke ondersteuning. Nou, mevrouw De Koning heeft zich al voorgesteld. Mevrouw Prak hierachter aanwezig, mevrouw Demir mevrouw Hage en vertegenwoordigers van DG&J mevrouw Joosten, de heer Mellaard. Die hebben allemaal plaatsgenomen op de tribune en mevrouw De Koning en mevrouw Demir die gaan aftrappen vanavond en mochten er vragen zijn die zij niet kunnen beantwoorden dan kunnen ze net als met Avengers mensen invliegen en dan kunnen zij ook vragen beantwoorden. En het is vanavond wel echt de bedoeling dat we goed met elkaar in gesprek gaan, niet zozeer debatteren, maar lekker praten over stellingen. Dat jullie goed je mening naar voren brengen. Want de mening van de gemeenteraadsleden, de commissieleden wordt gevraagd en wij kunnen nu input, of jullie kunnen input leveren. En mij is gevraagd om ook daar een beetje mee te helpen om dat gesprek goed met elkaar aan te gaan. En dan ga ik nu het woord geven aan mevrouw De Koning en dan mocht het met de stellingen nodig zijn, dan gooit u hem weer terug naar deze kant.

Mevrouw De Koning: Helemaal goed. Dank je wel. Ik wilde beginnen met u even kort vijf minuutjes meenemen over waarom ook alweer het meerjarenbeleidsplan van de Dienst Gezondheid en Jeugd en nog even korte welke takken van sport zitten er ook alweer in de dienst. Daar begin ik ook even mee. Het is zoals u weet een gemeenschappelijke regeling waar de GGD, leerplicht, voortijdig schoolverlaten, Veilig Thuis en SOJ onder vallen. Dat het een gemeenschappelijke regeling is betekent ook dat u samen met tien andere gemeenteraden eigenlijk stuurt in deze dienst en dat er tien wethouders in het algemeen bestuur aan het roer staan en dan hebben we ook nog een dagelijks bestuur met vier wethouders. Dus we sturen er behoorlijk op. Maar dat betekent ook dat u niet alle keuzes lokaal kunt maken. Dus dat hebben we geprobeerd uit te leggen in de technische oplegger die u heeft ontvangen en daar, nou hopen we dat mee verhelderd te hebben. Dat meerjarenbeleidsplan, waarom stellen we dat nou eigenlijk op? Nou dat hebben we ook uiteengezet in die gemeenschappelijke regeling met elkaar, dat we dat om de vier jaar doen. Alle gemeenten in de '...' mogen daar input op leveren, dus ik ben niet de enige ambtenaar in de regio die zo'n sessie doet met de Raad, maar dat doen al mijn regiocollega's ook. En al die input gaat dan naar de Dienst Gezondheid en Jeugd om dat plan, nou ja voor ons vorm te geven. Vaak bent u het overigens wel behoorlijk eens over de dingen die er spelen in de regio en in de zienswijze heb ik tot nu toe gezien, dus dat komt ongetwijfeld goed. Wat ik nog even kort wilde doen is de opgaven uitlichten die er nu in het meerjarenbeleidsplan staan. Dan gaat het om gezond en veilig opgroeien. Om iedereen doet mee. Dat is vooral de leerplicht tak van sport. Vitaal ouder worden en een gezonde leefomgeving voor gezonde mensen. En dan ziet u dat het dus best wel hoog over opgaven zijn die worden uitgewerkt in zo'n plan, dus het detailniveau nou ja, is in die zin beperkt. Daarbij komt dat de Dienst Gezondheid en Jeugd ook heel veel wettelijke taak uitvoert. Dus ja, dat beperkt een beetje de sturingsmogelijkheden die u heeft. Nou dan is er al een mooie ambitie geformuleerd in de bouwstenennotitie die u heeft ontvangen en dat gaat vooral erom dat de inwoners in Zuid-Holland Zuid gezond en veilig opgroeien, maar ook dat ze zich kunnen ontwikkelen naar vermogen in de samenleving.

Hier ziet u nog even een mooi plaatje van onze regio waarin we dus samenwerken. Wat ik ook nog even kort wilde toelichten vooraf is dat het meerjarenbeleidsplan an sich niet leidt tot een extra kostenpost. Er worden namelijk in dat meerjarenbeleidsplan geen financiële besluiten genomen. Dat kan wel via een andere route lopen, namelijk via het algemeen bestuur. En dan wordt u weer gevraagd om daar een zienswijze over uit te brengen. Nou, daar heeft u eigenlijk al van gezegd in de begroting 2024: laten we daar, nou ja voorzichtig mee zijn, want we zien ook het financiële perspectief van de gemeente voor dat jaar en de jaren daarop. Nou dan nog even kort: wat doen we vanavond? In die bouwstenennotitie zijn eigenlijk twee vragen aan u voorgelegd. Dat gaat over de regionale ambities die we zien met elkaar en welke prioriteiten u daarin wilt stellen. Maar dat gaat ook over: wat moet er dan regionaal ontwikkeld worden om lokaal te worden toegepast? Nou u heeft denk ik kunnen lezen hoeveel taken er in die dienst georganiseerd zijn dus we kunnen het vanavond niet over alles hebben. Vandaar dat we ervoor hebben gekozen om, nou per tak in ieder geval een stelling voor te bereiden en dan kunnen we daarover met elkaar het gesprek voeren en nou ja, met die input gaat de dienst weer dat plan door ontwikkelen. Maar vanavond is niet het enige moment dat u input kan geven. Ik heb nog even één keertje de planning erbij gepakt. Ik dacht dat maakt het overzichtelijker, hoop ik. Nou, we doen vanavond die consultatiesessie met u. Dan gaat DG&J verder met het opstellen van het concept MJP. Dan volgt er in januari 2024 een sessie waar ook uw regiocollega's worden uitgenodigd. Sorry hoor, dat is wel even lang praten achter elkaar. Ja en dan volgt er tot maart 2024 een zienswijzeprocedure. Dus dat bereiden we dan ambtelijk en met het college voor u voor en dat leggen we dan weer hier op tafel lokaal. En dan is de bedoeling dat in Q2 2024 het MJP wordt vastgesteld door het algemeen bestuur. Nou, er zijn nog een aantal andere beleidsontwikkelingen die lopen, namelijk de integrale visie van het sociaal domein, die nog wordt voorgelegd aan u op termijn. De lokale nota Publieke Gezondheid gaat lopen. Dat begint ook met een startnotitie die ook wordt aangeboden rond Q4 en ik verwacht dat we de oplevering van die nota an sich redelijk parallel kunnen laten lopen met dat meerjarenbeleidsplan. En tot slot hebben we het Gezond en Actief Leven akkoord en het Integraal Zorgakkoord, grote ontwikkeling op dit gebied, op het gebied van gezondheid. Sorry. En daar wordt u nog separaat over geïnformeerd met de raadsinformatiebrief. Dus dat is nog goed om te weten. Nou, wat we gaan doen is ik ga even een Mentimeter opstarten en dan leid ik de eerste telling nog even kort in en dan gaan we het daarover hebben met elkaar. Even kijken Clark, of ik dit kan of ...

De voorzitter: Nou, Clark zal er zo aankomen. Dus die komt.

Mevrouw De Koning: Ik ben altijd best wel een digibeet voor mijn leeftijd, dat is wel erg.

De voorzitter: Nou welkom bij de club hier, dus dat komt helemaal goed. Nou dan kan ondertussen iedereen naar Menti.com. Ja. Ja.

Mevrouw De Koning: Ik denk dat we er zijn. Als u even de telefoon erbij wil pakken en dit is vooral een hulpmiddel vanavond, zodat we ook uw stemmen even makkelijk kunnen inventariseren. Maar we gaan ook nog met elkaar in gesprek over de stellingen. We hebben ongeveer een kwartier per stelling, dus we gaan er lekker rapido doorheen. Ik wacht eventjes tot jullie de code hebben ingevuld.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter? Ik heb een korte vraag. Ik heb me natuurlijk goed voorbereid op deze sessie. Het is natuurlijk een consultatie en ik zou ook een heel aantal punten nog gewoon, ja eigenlijk expliciet willen delen een keer. Waar is de ruimte daarvoor in deze bijeenkomst?

De voorzitter: Eens even kijken. Dat gaan we bekijken. Als een kwartiertje per stelling hebben dan ... even kijken, het zijn er vijf of vier? Het zijn er vier, vier stellingen.

Mevrouw De Koning: Ja, het zijn er vijf. Ja.

De voorzitter: Oké, toch wel. Wordt deze mening gedeeld ook door de rest van de commissie? Ik zie een ja. Dan ga ik een voorstel doen en dan kijk ik even naar u of dat we dan tien minuten per stelling, is dat oké voor u?

Mevrouw De Koning: Voor mij is dat goed.

De voorzitter: Dat vraagt ook wat discipline aan de commissieleden. En wanneer de voorzitter dan ingrijpt en zegt: de tien minuten zijn voorbij dan verwacht ik ook wel dat we gewoon door kunnen naar de volgende stelling. Doen we het zo.

Mevrouw De Koning: Yes. Ga ik door snel omwille van de tijd. Ik had één inkomertje en die is gerelateerd aan de eerste stelling. De vraag is hoeveel Dordtenaren van 19+ hebben op dit moment overgewicht, denkt u? Ja, het ligt redelijk bij elkaar. Ik ga het verklappen. Het is 54 procent. Ja. Het is wel matig en ernstig overgewicht, maar desalniettemin overgewicht. O.

De voorzitter: Maar daar gaan we niet op wachten hoor, we kunnen gewoon doorgaan.

Mevrouw De Koning: Ja, geef even een seintje als het niet lukt. Waar ik het vanavond met u over wilde hebben is de volgende stelling. Je bent als individu zelf verantwoordelijk voor jouw eigen gezondheid. Het is namelijk een keuze om ongezond te leven, met daarbij een aantal voorbeelden, en niet genoeg te bewegen. Nou als wij ons als overheid daarmee bemoeien dan is dat pure betutteling. Ik heb gekozen voor deze stelling omdat die ook een beetje gerelateerd is aan het gedachtegoed van het meerjarenbeleidsplan, namelijk dat we er ook voor kunnen kiezen om meer op een collectieve manier op gezondheid te sturen, in plaats van alleen de individuele verantwoordelijkheid van inwoners te benadrukken. Nou ja, dat is wel een keuze die je dan maakt in zo'n beleidsplan om er op zo'n manier naar te kijken. Nou wat is dan collectieve invloed? Dan kunt u denken aan de ruimtelijke ontwikkeling, aan ons armoedebeleid. En nou ja, hoe dat soort beleidsterreinen weer in elkaar grijpen. In plaats van alleen de maatregelen die wij nemen om bijvoorbeeld inwoners van hun overgewicht af te helpen of te zorgen dat ze stoppen met roken, rookvrije zones, dat soort zaken. En dat is eigenlijk het gesprek, nou ja, wat ik met u wil voeren. Dus wat mij betreft nu ook de ruimte om daar, nou ja, op te reageren.

De voorzitter: Ik zie een hand van de heer Van Dam-Timmers, maar we gaan eerst naar mevrouw Boom-Vos. Want ik denk dat zij wel getriggerd raakt door het woord 'betutteling'.

Mevrouw Boom-Vos: Kijk, dat heeft u goed in de gaten. Ik heb hem natuurlijk ook geaccordeerd. Nee het is een stelling, dus hij is wel natuurlijk uitgebreid. Maar ik ben het er in principe wel mee eens. Ook in zoverre, je kunt niet alles. Ik vind wel dat je mensen moet begeleiden, mensen de keus kunnen maken om gezond te maken. Dus puur de betutteling als echte rechtse VVD. Nee, ik ben geen rechtse VVD'er, ik ben een sociaal liberaal. Nee, nee maar ik heb hierop 'ja' gezegd omdat ik vind dat dit niet de totale verantwoordelijkheid van de Dienst Gezond en Jeugdzorg is. En Jeugd is. Het is ook een stukje van het Rijk. Postbus 51 doet ook een heleboel voorlichting, er zijn een heleboel andere instanties die een heleboel voorlichting doet over obesitas, roken en drugs en hoe je gezonder moet bewegen. Je hebt ook zorgverzekeringen die je helpen met gezonder bij overgewicht en dan ... dus ik vind niet dat dat alleen bij dienst, bij DG&J moet.

De voorzitter: Maar ligt het dan vooral bij het individu? Want dat is wat hier gevraagd wordt? Of gesteld wordt.

Mevrouw Boom-Vos: Nee, maar ik zei al, het is natuurlijk een stelling die sterk overtrokken is. Nee het ligt niet voor alleen ...

De voorzitter: Helder.

Mevrouw Boom-Vos: Ik vind hem grotendeels bij het individu, van 60 procent. Maar niet alleen, dat kan niet.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik zie dat de heer Van Dam-Timmers wil reageren, na GroenLinks.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, dank u voorzitter. Ja, het is natuurlijk een leuke stelling. Ik ben het er helemaal mee oneens en dat is het gele wat je in deze ziet overigens, want de naam klopt volgens mij niet als ik die stelling zo las die ik net invulde. En eigenlijk om hier een beetje een voorbeeld van te geven is één van de mooie uitspraken die dan gedaan wordt it takes a village, en daarin gaat het over dat het uiteindelijk aan de gemeenschap is hoe mensen worden opgevoed, hoe ze leven, en dat de impact daarvan op mensen hun persoonlijk leven enorm is. Als je het hebt over armoede, als je het hebt over hoeveel mensen bewegen, is dat vaak heel erg afhankelijk van hoe er in de omgeving bewogen wordt, of je lid bent van een vereniging, of je ja familie of ouders hebt die je daarin meenemen. En dat geldt eigenlijk ook voor roken, alcohol, hè de omgeving waarin mensen zich bevinden zorgt ervoor dat ze bepaald gedrag gaan vertonen. En daarom is het mijns inziens een, ja is het omzien naar elkaar, als je omziet naar elkaar en dus ook actief beleid voert op het collectieve niveau. Het is overigens wetenschappelijk gezien ook veel effectiever dan alle individuele behandelingen, want die werken vaak maar heel matig.

De voorzitter: Dankjewel. Dan gaan we naar de heer Den Hartog en daarna naar mevrouw Schnabel.

De heer Den Hartog: Ja dank u wel. Ja omdat ik kon kiezen tussen helemaal eens en helemaal eens en er was geen helemaal oneens heb ik alleen maar mee oneens gestemd. Ja, er daar zit ... Kijk, natuurlijk is het zo dat iedereen eigen verantwoordelijkheid heeft. Maar daar zitten ook een paar dingen in waar je weinig keuze hebt. Bijvoorbeeld je zal maar heel weinig geld te besteden hebben, dan kies je in de supermarkt gewoon wat het goedkoopst is. Want dat is het enige, want je wil je kinderen ook te eten geven en wat is het goedkoopst? Ongezond eten. Als je weinig geld hebt, heb je geen geld om je kinderen naar een sportclub te doen, want dat kost contributie. Ook al is het maar een paar eurootjes, voor sommige mensen is een paar eurootjes echt het verschil. Dus het is natuurlijk zo dat je wel voor je eigen keuzes verantwoordelijk bent. Maar er zijn zoveel dingen waar je gewoon geen invloed op hebt dat ik het oneens ben.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Schnabel, en daarna gaan we naar de overkant, mevrouw De Groot.

Mevrouw Schnabel: Nou ik kan er eigenlijk heel kort over zijn. Ik sluit me heel graag aan bij wat de voorgangers hebben gezegd. Dus de heer Van Dam-Timmers en de heer Den Hartog. En ja, soms is het ook gewoon heel lastig om van al die dingen gebruik te kunnen maken, dus om je zeg maar op het digitale web te begeven en te weten waar je gebruik van kan maken, wat je kunt doen. Dus dat is inderdaad, dat is niet altijd je eigen keuze om de roep ... ja om een ongezonde levensstijl te leiden.

De voorzitter: Helder. Mevrouw De Groot en daarna naar de heer De Vries.

Mevrouw De Groot: Ja. Ik denk dat het over het algemeen niet per se je eigen keuze is maar ik denk wel dat je ook wel zelf verantwoordelijkheid draagt. Natuurlijk kan de gemeente ook wel ondersteuning geven om met zo min mogelijk een gezonde levensstijl aan te moedigen. Maar ik denk nog steeds dat de verantwoordelijkheid wel bij het individu ligt en ook vaak mensen die in een ongezonde levensstijl leven, is niet altijd zomaar, vaak willen ze er zelf ook niet per se uitkomen. Het ligt echt ook aan of die, een individu uit die levensstijl wil komen en als ze dat willen daar zoveel mogelijk bij helpen. Maar nog steeds is het iemands eigen keuze vaak.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Vries.

De heer De Vries: Dank u wel voorzitter. Ik ben het helemaal niet eens met deze stelling. Ik vind hem eigenlijk een beetje heel zwart wit geformuleerd. Als we even teruggaan naar de basis. We hebben het over het Meerjarenbeleidsplan Gezondheid en Jeugd. Ik denk dat een hele hoop kinderen en jeugd gewoon niet kunnen bevatten en beseffen wat ze eigenlijk precies doen. Dat wordt voornamelijk als dit gebeurt, komt dit voornamelijk door de ouders, sociale milieu en de opleiding van de ouders. En dat mag je niet op die kinderen afschuiven. Dat is wat ik bedoel met een hele zwart witte stelling.

De voorzitter: Helder en ik zie dat er twee mensen wel mee eens zijn, voelen die zich nog geroepen om, of uitgenodigd na zes keer oneens om daar wat over te zeggen? Hoeft natuurlijk niet, maar het is altijd wel leuk voor de discussie. Nee, dat is jammer. Dan zie ...

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter, ergens is dat wel verbazend hè. Ik heb in het afgelopen jaar een aantal keren wat, nou ja proefballonnetjes misschien af laten gaan op het gebied van roken en ook alcoholgebruik, met een heel aantal keren ook daarin, nou ja een soort van ook in sommige media weggezet dan voor betutteling. En dat hoor ik hier dan toch niet meer terug dus dat vind ik opvallend. Wilde ik toch even markeren.

De voorzitter: Dat is uw goed recht uiteraard. En misschien prikkelt u daar iemand mee dat diegene zich nog geroepen voelt om daar wat over te zeggen. Mocht dat niet zo zijn, is er iemand die hier over deze stelling absoluut nog iets kwijt wil want dan zitten we ... we hebben nog een minuutje. Ik zie mevrouw Boom-Vos, gaat uw gang.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, ik wil heel graag weten voor het verdere verloop van deze stellingen, zijn dit stellingen die we gewoon in het algemeen becommentariëren? Of zijn dit stellingen waar je voor het meerjarenbeleidsplan gaan zeggen: ga als DG&J aan de slag hiermee? Want dat zijn nog wel hele andere interpretaties hoever je wil dat DG&J gaat of hoe algemeen je zelf het mee eens bent.

De voorzitter: Een goede vraag, en dan kijk ik even naar mevrouw De Koning.

Mevrouw De Koning: Ja, ja dit verhaal gaat echt over wat we aan de DG&J vragen in het meerjarenbeleidsplan dus de regionale keuzes die we maken. En ik vertelde in het begin even ook aan het gedachtegoed waarmee je dus zo'n plan opstelt. Dus wil je meer op dat collectief gaan sturen of toch meer bij de individuele verantwoordelijkheid blijven? Dat laatste is wel een keuze die we nu gaan maken in dat beleidsplan, maar voor wat betreft onze lokale inzet, daar hebben we dan die lokale nota Publieke Gezondheid voor, dus die komt nog naar u toe beginnend met een soort notitie in Q4 dit jaar.

De voorzitter: En ik zie een vraag van mevrouw Schnabel, gaat uw gang.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel voorzitter. Wat ik me dan nog afvraag, maar misschien is dat net al gezegd hoor. Dus dan is hij overbodig, maar even om te toetsen. Dus alles wat wij nu zeggen, dat wordt dan meegenomen in ... Oké, dus dat ... oké ja. Nee, fijn om ... ja.

De voorzitter: En dat komt nog bij u terug en dan kunt u zien of dat een beetje goed verwoord is van wat wij hier vanavond hebben besproken. Dan denk ik dat wij over kunnen naar de volgende stelling en ik zie dat we, dat u hem gaat inleiden. Gaat u gang.

Mevrouw Demir: Ja de uitvoering van de leerplichtwet is ook belegd bij de Dienst Gezondheid en Jeugd met onder andere de basistaken: inzet bij verzuim, verlenen van vrijstellingen, maar ook het jaarlijks rapporteren daarover.

De mogelijkheid bestaat om LVS breder in te zetten dan alleen dat, zodat ze bijvoorbeeld het onderwijs kunnen stimuleren om voorzieningen te maken en ook gaten dicht te lopen als het gaat om een dekken aanbod. Alleen dat kan niet met het huidige capaciteit. Daar is meer voor nodig en daarom luidt de stelling zoals die nu op het scherm staat.

De voorzitter: Dus stemt u vooral.

Mevrouw De Koning: Ja, ik moet hem even doorklikken als u hem heeft gelezen. De gemeente moet dus meer investeren in leerplichtambtenaren, zodat LVS beter in staat is om thuiszitters te voorkomen, terug te dringen door samen met het lokale netwerk te zoeken naar maatwerk oplossingen. Dan klik ik door en dan moet u kunnen stemmen. Ja.

De voorzitter: Mevrouw De Groot.

Mevrouw De Groot: Ja, ik heb een vraag voordat ik kan stemmen. Wat wordt er bedoeld met maatwerk oplossingen, waar moet ik dan aan denken?

Mevrouw Demir: Dat is wat ik zei hè, dat LVS het onderwijs kan stimuleren om voorzieningen te maken en gaten dicht te lopen daar waar het aanbod niet toereikend is.

De voorzitter: Kunt u misschien een concreet voorbeeld noemen voor mevrouw De Groot wat dat eventueel zou kunnen zijn dat maatwerk?

Mevrouw Smit: Gerda Smit, portefeuille directeur, verantwoordelijk voor het Dordtse deel van dit verhaal. Je kan denken, bijvoorbeeld net hadden we het over informeel leren in de vorige sessie, dus het regelen van bepaalde groepen of een time out regelen of een dagbestedingstraject gecombineerd, dus dat soort zaken.

De voorzitter: Top. Zie ik dat er ook goed verschillend gestemd wordt dus dat is op zich ook leuk, goed voor de discussie. Wie mag hier het woord over geven? Gaat uw gang, mijnheer ... ik ben de achternaam even kwijt.

De heer Bootsman: Bootsman. Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb neutraal gestemd ook omdat ik inderdaad qua maatwerk is het inderdaad dat als er dingen geregeld kunnen worden, is het heel goed. Maar thuiszitters is natuurlijk een heel ingewikkeld probleem en inzetten van een leerplichtambtenaar kan dat gewoon helaas niet altijd oplossen omdat het onderwijs nou gewoon voor niet iedereen een passende situatie is. Dus vandaar dat ik neutraal heb gestemd en ook omdat ik in mijn hoofd, en dat kan aan mij liggen, ik leerplicht toch associeer met handhaving en dat zeker voor mensen met gecompliceerde problemen handhaven echt de oplossing niet is, dat maakt het probleem alleen maar erger. Denk aan mensen met schooltrauma's en zo.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we eerst even naar mevrouw Schnabel, daarna naar de heer Safranti. Gaat uw gang, mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel voorzitter. Ik heb mee eens gestemd want ja, de vergadering hiervoor die ging daar ook over. En toen werd ook duidelijk dat er verschillende aanpakken eigenlijk zijn. Dus leerplichtambtenaren en eventueel ook een andere aanpak zoals matchmakers of in ieder geval, ja en nog meer te bedenken. Maar wel goed om in te zetten op leerlingen die uitvallen omdat zij buiten het systeem vallen en omdat je hen inderdaad toch onderwijs wil geven.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Schnabel. De heer Safranti en daarna gaan we naar mevrouw Van Herwijnen.

De heer Safranti: Ik zit hier ook een beetje dubbel in, want ik ben het ook een beetje eens met mijnheer Bootsman. Alleen aan de andere kant denk ik: joh, je moet ook preventief aan het werk gaan. En dan heb je helemaal geen leerplichtambtenaar nodig in principe. En heel veel leerplichtambtenaren in dienst nemen betekent ook niet dat je het probleem gaat oplossen. Dus ik zat er ook een beetje mee van ja, wat is het nou. Ja dat eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Herwijnen, dan daarna de heer Laban.

Mevrouw Van Herwijnen: Ja, dankjewel. Nou, eigenlijk een beetje hetzelfde als wat de heer Safranti al had aangegeven. We moeten natuurlijk ook kijken naar preventie en ik vraag me af of dat preventie moet liggen bij de leerplichtambtenaren. Dus vandaar dat ik even neutraal heb gestemd omdat ik nog niet weet van goh, als je het wil terugdringen moet het dan bij de leerplichtambtenaren op hun bordje komen of moet het dan bij de andere takken van sport komen om te kijken van waar liggen de problemen en hoe dringen we die terug?

De voorzitter: De heer Laban.

De heer Laban: Ja dank u wel voorzitter. Ik heb gekozen voor mee eens omdat ik denk dat de investering die je nu doet in leerplichtambtenaren eigenlijk een schijntje is ten opzichte van de kosten die uitval met zich meebrengen en alle gevolgen voor de economie van dat, dus vandaar dat ik mee eens gestemd heb.

De voorzitter: Dan mevrouw Boom-Vos, gaat uw gang.

Mevrouw Boom-Vos: Ik heb voor de scherpste maar weer helemaal mee oneens gedaan en die zat me vooral meer in puur de zin: 'meer leerplichtambtenaren'. En daar ben ik het niet mee eens. Ze doen heel erg goed werk maar de tussenoplossingen of het maatwerk dat zit hem ook bij het samenwerkingsverband en niet bij een DG&J leerplichtambtenaar en het zit hem ook bij een mbo die wat meer moet doen. Dus van, en daar ben ik meer van overtuigd ook gezien het vorige discussie die we hebben gehad. Dat je daar meer kunt halen dan het inzetten van meer leerplichtambtenaren.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Gaat uw gang, heer Den Hartog.

De heer Den Hartog: Ja, dank u voorzitter. Ik heb neutraal gestemd en dat komt omdat er twee kanten aan de zaak zitten en die zijn eigenlijk al genoemd. Leerplichtambtenaren doen goed werk en ik weet ook dat ze soms capaciteitsproblemen hebben, dus in zoverre sta ik positief tegenover meer leerplichtambtenaren. Maar als het gaat om het idee dat je daarmee schooluitval kunt voorkomen, dan denk ik dat het echt een illusie is. Dat is ook al door anderen genoemd. Dan moet je bij andere gremia zijn.

De voorzitter: Dat is helder. En ik zie de heer Van Dam-Timmers, gaat uw gang.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, heel kort. Kijk ik denk, ik heb de indruk dat veel mensen vallen over het woordje leerplichtambtenaar. Het gaat er natuurlijk uiteindelijk om is dat de mensen waarom dit gaat, dat die uitvallen, dat iemand hen aan de hand neemt en ervoor zorgt dat ze ergens weer op een goeie manier in onderwijs terecht komen. En of je dat nou een leerplichtambtenaar of iets anders noemt, maakt mij niet zoveel uit. Maar ik denk dat het belangrijk is om daarin te investeren, ook in wat mijnheer Laban zegt, omdat dat op lange termijn wel degelijk heel relevant is. En ook, ja we weten dat mensen die op school uitvallen niet de winnaars van onze samenleving later worden meestal en als we willen omzien naar elkaar, is dat toch wel handig om dat ook juist bij deze leerlingen te doen.

De voorzitter: De man van Appel was toch ook een schooluitvaller dacht ik. Is er iemand die hier graag nog wat over kwijt wil of wellicht nog een vraag heeft voor één van de ambtenaren die hier nu aanwezig zijn? Want dan gaan we door ...

De heer Safranti: Voorzitter?

De voorzitter: Ja kijk, zie je.

De heer Safranti: Ja nou investeren, daar ben ik totaal mee eens. Waarom? Omdat je ook natuurlijk het verhaal van de leerplichtambtenaar natuurlijk duidelijk kan krijgen. Alleen zo'n leerplichtambtenaar die hoeft natuurlijk niet op het laatst in beeld te komen maar misschien al van tevoren met schoolmaatschappelijk werk, met de ouder, met school, misschien vanuit andere disciplines nog, dat het dus meer preventief aan het werk is dan dat er meer ... Ja ik hoorde het handhaven. Want dat zie je in praktijk wel vaker, als een leerplichtambtenaar in beeld komt dan ben je al eigenlijk te laat. Want dan, ja dan gebeur... Of het kind moet van school of juist niet. Dus ik had zoiets van nou ja, investeren graag, maar misschien meer in het functie-inhoud of andere vorm van de functie.

De voorzitter: Dan is dit de klapper waarmee we naar de volgende stelling gaan en die wordt ingeleid door mevrouw Hage, zie ik. Ja ik heb u nu al voorgesteld, maar het mag nog een keer.

Mevrouw Hage: Ik ben Isabel Hage, beleidsadviseur Zorg en Veiligheid. En stelling die ik heb die gaat over Veilig Thuis en daar is voor gekozen omdat Veilig Thuis ieder jaar om extra middelen vraagt voor de inzet die zij moeten plegen pp het moment dat casuïstiek aan het sociaal wijkteam afschalen.

En ze geven aan dat de wijkteams niet genoeg capaciteit hebben of in ieder geval ook niet goed genoeg kennis hebben om deze casuïstiek ook op te kunnen pakken, waardoor zij gewoon moeten blijven investeren. En zo zeggen wij dus: eigenlijk zou de gemeente meer moeten investeren in de wijkteams zodat de capaciteit bij Veilig Thuis afgeschaald kan worden en de wijkteams deze op kunnen pakken. Daarnaast zou Veilig Thuis inderdaad dan ook gewoon hun eigen expertise meer moeten uitdragen aan de sociale wijkteams zodat ze dat ook uit kunnen breiden in hun eigen expertise.

De voorzitter: Helder. Dan mag u de telefoon weer pakken en gaan stemmen. Oneens neutraal of eens. En misschien de snelle stemmer wil er ook al wat over zeggen. Ja, ik zie mevrouw Schnabel, gaat uw gang.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Ik vind dit zo lastig dat ik eigenlijk niet weet ... Ik wil wel neutraal stemmen maar het voelt dan als een ...

De voorzitter: D66'er.

Mevrouw Schnabel: Ja. We weten natuurlijk dat de wijkteams worden overspoeld door vragen. Dus daar loopt het helemaal vol. Dus op het moment, dan zou je kunnen zeggen: daar zouden meer zorgprofessionals naartoe moeten die gewoon betaald worden. Maar tegelijkertijd spelen er ook, ja is het hele vraagstuk binnen Veilig Thuis ook ingewikkeld dus zou daar ook eigenlijk dan meer onderzoek naar gedaan moeten worden en dat is eigenlijk wat ik, daarom kan ik niet echt antwoord geven op deze stelling.

De voorzitter: De heer Safranti en daarna naar de overkant naar ... ik vergeet, de heer Bootsman.

De heer Safranti: Dank u wel voorzitter. Voorzitter, ik heb hier ... ja ik wilde juist helemaal mee eens aangeven. Waarom? Omdat wijkteams juist heel dichtbij de mensen zitten en Veilig Thuis juist in de praktijk heel op afstand. En wijkteams die kunnen maatwerk leveren, die kunnen ook de juiste zorg, hulp, begeleiding bieden. De ervaring die ik heb vanuit mijn eigen werk, want ik werk dagelijks met Veilig Thuis, is dat juist Veilig Thuis helemaal niet goed werk levert. Misschien hard dit te benoemen, maar als wij in Dordrecht dit willen ... Nee nee gelukkig niet. Ja, misschien ook in de '...' maar ik werk zelf niet in '...'. Maar dat is de ervaring die ik heb en dan heeft mijn collega net ook aangegeven: joh nou ja, dat geeft straks in de maatschappij veel meer kosten en veel meer handelingen wanneer je dat dus achteraf gaat oppakken. Dus daarom zeg ik: laat het alsjeblieft bij de wijkteams het werk doen, want zij zijn dicht bij de mensen, juist bij de zorgbehoevenden en zij kunnen maatwerk leveren. Dus desnoods investeer je in het sociaal wijkteam in plaats van Veilig Thuis.

De voorzitter: Helder, investeren in de wijkteams als het aan DENK ligt. De heer Bootsman, gaat uw gang.

De heer Bootsman: Ja, dank u wel. Ik heb neutraal gestemd omdat er natuurlijk zoals dat er echt twee kanten aan dit verhaal zitten. Het sociaal wijkteam staat vaak dichterbij de cliënt. Dat is zeker waar. Maar als daar op dit moment de expertise niet is en dat dan alsnog Veilig Thuis ingeschakeld moet worden, dan is het misschien belangrijk om inderdaad wat van die expertise naar het wijkteam te halen. Echter zie ik ook de druk die het wijkteam nu al op zijn haar nek heeft en dat het dan lastig kan zijn als er ingewikkelde casuïstiek bijkomt. Dus eigenlijk is het heel lastig om hier voor of tegen te zijn.

De voorzitter: De heer Van Dam-Timmers, ik zag volgens mij ook een hand toch zeker?

De heer Van Dam-Timmers: Ja, zeker ja. Ik vind het een hele ingewikkelde stelling, omdat het natuurlijk eigenlijk een dubbele stelling in zich heeft. Want als je meer investeert in het sociaal wijkteam heeft dat natuurlijk, hoeft dat helemaal niet te betekenen dat je Veilig Thuis-capaciteit zou moeten afbouwen. En andersom ook niet. Je kan ook meer problematiek oppakken die je eerder niet zag of andere problematiek oppakken. Dus op basis van deze stelling kun je hier eigenlijk niets van zeggen. In algemene zin geldt dat, ook voor Veilig Thuis geldt dat, ook de meldingen en alles kan ook van allerlei verschillende plekken vandaan komen. Kijk uiteindelijk heb je maar een bepaalde hoeveelheid geld en moet je daarbinnen proberen te kiezen om met die beperkte hoeveelheid zoveel mogelijk mensen op een goede manier te helpen. En dan denk ik ja, dan is Veilig Thuis, dat is juist bedoeld voor waar het ... om goed onderzoek te doen waar het echt niet goed gaat. Ja, daar kun je niet zomaar afbouwen doordat je het wijkteam iets beter doet.

De voorzitter: Goed uiteengezet. Ik zie de heer Den Hartog, gaat uw gang.

De heer Den Hartog: Ja inderdaad, dank u voorzitter, een lastige keuze. Dat zag je eigenlijk ook al dat het enige tijd duurde voordat de eerste stemmen kwamen. Dat zegt al iets. Ik moest zelf ook even denken omdat ik hem ook wel lastig vond om de redenen die hier genoemd zijn. Ik heb uiteindelijk toch eens gestemd. Je moet tenslotte keuzes kunnen maken en dat heeft voor mij te maken dat de sociale wijkteams inderdaad dichterbij de cliënten zitten. En als we even breder kijken op allerlei gebieden waar we het vanavond niet over hebben ook nog eens een nuttige functie hebben. Dus dat zou voor mij de doorslag doen geven om het meer bij de sociaal wijkteams te leggen.

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Boom-Vos.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, ik moet me heel erg aansluiten bij de heer Van Dam-Timmers. Je kunt die twee niet van elkaar scheiden en ten tweede vind ik niet dat wij met de beperkte kennis die wij hebben van Veilig Thuis en het sociaal wijkteam hier een keuze in kunnen maken. Dat zijn echte experts binnen de gemeente die deze afweging met een onderbouwing kunnen doen. Ik kan hier wel wat zeggen, maar ...

De voorzitter: Maar dan ga ik u toch even triggeren. Want wij zijn een lekenbestuur, over het algemeen hebben wij nergens verstand van.

Mevrouw Boom-Vos: Nee, zeker er zijn een heleboel die doen alsof ze overal verstand van hebben. Maar dat hebben we helemaal niet allemaal als raadslid. Nee, dit is zo'n expertisevraag die je niet uit elkaar kan trekken dat je dat niet zo kan doen. Als je een goeie onderbouwing hebt, kan je ja of nee zeggen.

De voorzitter: Duidelijk. Ik hoorde iemand 'voorzitter' zeggen.

De heer Safranti: Dat was ik, voorzitter.

De voorzitter: O, gaat uw gang de heer Safranti.

De heer Safranti: Ik weet niet of wij ook onderling discussie mogen voeren. O, oké. Nou ja kijk inderdaad, je moet ze ook niet lostrekken hoor. Maar hoe ziet VVD dan, in dit geval het sociaal liberale, om wel in sociaal wijkteam die experts daarin te investeren? Kijk, ik zeg niet dat Veilig Thuis losgetrokken moet worden, alleen het zou handig zijn als wij ook investeren in onze sociale wijkteams met de juiste expertise die dus eventueel gemist wordt om maatwerk te leveren.

Mevrouw Boom-Vos: Nou, dat is dan iets anders dan de stelling zoals di geïntroduceerd werd hé. Kijk de sociaal wijkteams zijn heel erg belangrijk en daar moet je op investeren. Vooral de visie die we met zijn allen hebben vastgesteld: we gaan meer op preventie zitten. Dan zit je bij het sociaal wijkteam. Ik hoorde niet zeggen dat daar een flinke ondercapaciteit in zit. Ik hoorde zeggen: als je meer investeert in het sociaal wijkteam, dan heb je minder bij Veilig Thuis te doen. Nou, dat was de stelling. Dat is geen stelling, dat wil niet zeggen dat je bij Veilig Thuis minder te doen hebt. Dan kan je ook andere dingen, misschien heftigere zaken afhandelen. Dus zo zit ik erin.

De voorzitter: Ja, we gaan eerst even naar de heer Laban. Die was net iets eerder en dan mag daarna de heer Den Hartog nog één keer.

De heer Laban: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik heb gekozen voor neutraal omdat ik gewoon echt niet zo goed wist wat ik aan moest met deze stelling. Er zitten zoveel kanten aan, zoals ook al in discussie aangegeven wordt. Inderdaad als je meer gaat investeren in sociale wijkteams, zoals mijnheer van Dam-Timmers al zal zei, kan het best wel zijn dat er veel meer problemen naar boven komen waardoor er niet afgeschaald moet worden bij Veilig Thuis, maar dat er juist misschien ook daar meer capaciteit moet komen. Dus ik denk dat de stelling in zichzelf al, nou ja heel lastig is om ... Ja je kunt neutraal en er zijn argumenten voor oneens er zijn argumenten voor eens, dus het is moeilijk om daarin een keuze te maken.

De voorzitter: Dank u wel en dan de heer Den Hartog en dan gaan we door naar de volgende stelling daarna.

De heer Den Hartog: Ja, dank u. Ja ik had nog even een vraag aan mevrouw Boom, want ik hoor zeggen: nou ja, dat hoeft ... het één investeren hoeft niet te betekenen dat de ander minder heeft. Vindt mevrouw Boom dan dat er in beide moet worden geïnvesteerd?

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Boom-Vos.

Mevrouw Boom-Vos: Nou ik vind dat er wel een heleboel gesproken wordt over investeren, maar ondertussen moet dat geld dan ook nog wel ergens op tafel komen. En dan moeten we het ergens anders laten binnen de gemeente. Dus om nu zomaar te zeggen we gaan overal in investeren zonder dat we ook besluiten waar we het dan niet gaan doen. Vind ik niet dat je dat van elkaar los kan trekken.

De voorzitter: Ik zie dat mevrouw Schnabel wordt getriggerd door deze uitspraak en ik zie dat we nog één minuut hebben dus het kan nog.

Mevrouw Schnabel: O oké, dan ga ik heel snel. Nou wat ik hier interessant aan vind is dat ik me afvraag of dit echt een financiële discussie is aangezien het over kinderen gaat die, of nou ja aangezien het over geweldssituaties gaat en ik me af kan vragen of we daar niet sowieso op zouden moeten investeren en daar gewoon met man en macht moeten kijken hoe we daar het geld zeg maar voor bij elkaar brengen mocht dat geld er niet zijn.

De voorzitter: Ja, voordat ik de heer Van Dam-Timmers het woord geef toch even mevrouw Boom-Vos even kort reageren hierop.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, want volgens mij werd er aan mij gevraagd worden er appels en peren vergelijken. De ene keer wordt gezegd: vind je dat er meer geïnvesteerd moet worden in het sociaal wijkteam? Ja ik vind het sociaal wijkteam heel erg belangrijk maar investeren extra moet je ook weten waar je het dan anders gaat laten. En dat wil niet zeggen dat als ik zeg: we gaan niet in... dat ik niet wil dat geïnvesteerd wordt in het sociaal wijkteam en Veilig Thuis met kinderen is weer een ander verhaal. Dus dat zijn twee verschillende zaken.

De voorzitter: Nou mijnheer Van Dam-Timmers, als het kort kan, ja dan mag het.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter heel kort. Eigenlijk twee opmerkingen en dat is, het gaat veel over dat het sociale wijkteam dichtbij is maar dat is de buurvrouw natuurlijk ook, dus in die zin zou je ook kunnen investeren in een goede en fijne buurvrouw want dat heeft ook heel veel zin om daarmee te praten zeg maar en ook daarin beter te gaan. En het tweede punt is: wat hier natuurlijk allemaal achter zit, is uiteindelijk of mensen een beetje een fatsoenlijk leven kunnen leiden in de buurt waar ze wonen, of ze in armoede leven of niet. Dat is eigenlijk waar het echt over gaat en zolang we dat de basis daarin niet op orde hebben. Ja dan kun je dat wel met je wijkteam proberen te lappen, maar dat blijft lappen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de volgende stelling. Daar zie ik geen naam staan van een inleiding. Ook nog een keer, kijk. Mevrouw Hage is on fire. Gaat uw gang.

Mevrouw Hage: Om kansengelijkheid te vergroten, moet de dienst ook wijkgericht gaan werken. Is een beetje gerelateerd aan de vorige stelling. Om hem een beetje uit te leggen is de dienst moet actief investeren in de wijken wat betreft gezond eten en de noodzaak van bewegen om ervoor te zorgen dat alle kinderen op de juiste manier en op een goeie manier kunnen opgroeien en zich kunnen ontwikkelen.

De voorzitter: Ik zie gelijk een hand van de heer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, een verhelderende vraag. Is dit anders dan we nu al doen, vraag ik mij af. Is dit echt een fundamentele wijziging van hoe er nu gewerkt wordt?

De voorzitter: Mevrouw Hage, of mevrouw De Koning.

Mevrouw De Koning: Ja, ik ga die even beantwoorden. Kijk, de Dienst Gezondheid en Jeugd heeft al wel aandacht voor bepaalde wijken in de regio. Maar ze kunnen natuurlijk niet, of tenminste nou dat is de vraag, voor elke gemeente in elke wijk een specifiek beleid ontwikkelen. Dus de vraag hier zo'n beetje van: hoe ziet u nou die aandacht voor wijkgericht werken en hoe willen we dat vormgeven in zo'n meerjarenbeleidsplan. Dus een concreet voorbeeld is nog dat wij in Dordt West bijvoorbeeld wel wat meer capaciteit inzetten voor leerplicht.

De voorzitter: Mevrouw Boom-Vos, gaat uw gang.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, dit roept bij mij weer vragen want zitten wij nu de dienst de regionale aanpak hier te bespreken of wat zei, later komt de lokale aanpak. Dat is Dordt West en Glansrijke Toekomst en ontbijt op school heel erg.

De voorzitter: Mevrouw De Koning.

Mevrouw De Koning: Wij zitten, ja voor de regionale dienst. Ja.

De voorzitter: De heer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, dank voorzitter. Ik ben het hier natuurlijk enorm mee eens, denk ik, omdat wat van belang is, is dat wijken en de problematiek verschilt dus dan zal je aanpak ook moeten verschillen. Dat is op zich heel logisch, maar je moet natuurlijk wel oppassen dat je niet zo specifiek wijkgericht werkt dat het ten koste gaat van andere wijken. Want je wil natuurlijk wel voor heel Dordrecht overal in die zin ook wel de nul houden en niet dat je sommige gebieden vergeet. Dus dat is toch ook een balansvraag die gezocht moet worden en die gevonden moet worden bij de professional op basis van ook alle monitoring die daarop opgedaan wordt. Ja, en ik zou ook nog een pleidooi willen doen om zeker ook vanuit de Dienst Gezondheid en Jeugd ook niet altijd het wiel zelf natuurlijk uit te vinden, wat ze ook niet doen trouwens. Maar ook aan te haken bij initiatieven die er zijn in wijken om daar gebruik van te maken, ook als ze misschien niet altijd de perfecte werkvorm hebben die de Dienst Gezondheid en Jeugd wenst.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel en daarna gaan we naar de heer Laban.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Een korte aanvulling. Ja, het zou in principe fantastisch zijn als je in elke wijk naar het DNA van de wijk zou kijken als in wat speelt er in zo'n wijk, wat is de geschiedenis van zo'n wijk en je zou op basis daarvan in samenspraak met buurtbewoners en met verenigingen die daar zijn en scholen tot een soort van gezamenlijke aanpak kunnen komen, zoals de heer Van Dam net zei it takes a village, zou je op zo'n manier ook naar wijken kunnen kijken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Laban.

De heer Laban: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, als ik de stelling lees dan kan het eigenlijk niet anders dan dat je het ermee eens bent. Ik ben ook verwonderd dat er eentje is die oneens stemt, maar ja uiteindelijk wil je naar een wijkgerichte aanpak. Het one size fits all model, dat werkt gewoon niet over de brede regio en elke, nou ja het werd al gezegd. Elke wijk heeft zijn eigen problematieken en daar wil je dingen goed kunnen oplossen, moet je daarop inspelen. Dus ja ik ben benieuwd naar de motivatie van oneens, ik ...

De voorzitter: Ik zag net een hand in de lucht gaan van degene die oneens had gestemd. Dus misschien wilt u die belichten, mevrouw Boom?

Mevrouw Boom-Vos: Ja, dat was mijn verduidelijkingsvraag. Een verduidelijking. Ik ben het eens met wijkgericht werken van onze Dordtse DG&J en niet van de Drechtstedelijke DG&J. Dat was net ook de vraag, de stelling staat: moet de Drechtstedelijke DG&J wijkgericht gaan werken? Ja, dat ... Nee. Dat moet onze Dordtse DG&J gaan doen.

De voorzitter: Ik zie dat mevrouw De Koning daar even op wil reageren.

Mevrouw De Koning: Ja dan ga ik ... nog een korte uitleg ter verheldering. Want wij hebben de uitvoering van leerplicht regionaal georganiseerd in de Dienst Gezondheid en Jeugd. Dus de uitvoering van leerplicht, die doen wij regionaal binnen de dienst. Maar de stelling gaat meer over hoe vraag je dan de uitvoering van leerplicht binnen die dienst. Wil je wel dat een dienst die regionaal georganiseerd is toch aandacht heeft voor lokale accenten in de wijk, dus zowel in Dordt, maar deze vraag kunnen ze ook voorleggen in bijvoorbeeld Zwijndrecht of Hendrik Ido Ambacht.

Mevrouw Boom-Vos: Nou ja, dan weer wel. Maar dit ging ook volgens mij meer om voorlichting over eten en beweging en dat doe je, dat is weer wat anders dan een leerplichtambtenaar die wijkgericht ... Dus het is, DG&J is heel erg breed. Dat is ook infectieziektebestrijding, ga je ... Dan kan je ook wel bepaalde wijken dat bepaalde hogere risico's zijn. Ja, hij is moeilijk. Wijkgericht werken ja. En kijk waar je dat lokaal kan doen of wanneer dat regionaal moet.

De voorzitter: De heer Den Hartog, gaat uw gang.

De heer Den Hartog: Ja, dank u voorzitter. Ja, nu mevrouw Boom te kennen heeft gegeven oneens te stemmen zal het niet een raadsel zijn dat ik eens heb gestemd, maar wel met een kanttekening. Ik sluit me allereerst aan, daarom heb ik ja gestemd, van natuurlijk die wijken die verschillen van elkaar, dus daar moet je naar kijken. Maar het is vervolgens natuurlijk wel de vraag van hoe ver, hoe diep ga je zo'n wijk inkijken? Als ik de wijk Reeland even voor me neem, dan maakt het heel erg uit als je de Bankastraat als grens neemt, of je ten westen of ten oosten. Dat zijn eigenlijk twee compleet verschillende buurten in één wijk dus dan zou je weer moeten opsplitsen en misschien als je dan daarop gaat focussen wel weer en waar is het einde dan? Dus dat is wel een beetje een kanttekening erbij.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik nog even rond en we zouden officieel nog vijf minuten hebben voor deze stelling, en dan zie ik de hand van de heer Van Dam-Timmers natuurlijk gelijk omhoog gaan.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, voorzitter kijk, je kan natuurlijk allerlei beleid maken op dit gebied, op het gebied van wijkgericht werken maar uiteindelijk is dit mensenwerk en heeft dit te maken met hoe, ja welke medewerkers heb je en heb je ter beschikking om dit werk uit te voeren? En dan denk ik: als je wijkgericht, stadsgericht, lokaal, regionaal wil werken. Ja dan zou je focus moeten zijn om werknemers te hebben die zolang mogelijk bij je blijven werken zodat ze ook de tijd hebben om die connecties op te doen, om die mensen te leren kennen, om die wijk te kennen, om de wegen te weten te bewandelen zullen we maar zeggen. Dus ja de belangrijkste focus van de Dienst Gezondheid en Jeugd zou dan moeten zijn om personeel te werven uit onze regio, van onze regio die het kennen of die het gaan leren kennen. Dus dat staat eigenlijk een beetje buiten het beleid, maar dat heeft heel erg met personeel en mensen te maken, want het is mensenwerk.

De voorzitter: Nou, en gelukkig leven we nu in een tijd dat personeel makkelijk te vinden is. Eens even kijken. Ik kijk nog even rond en dan denk ik dat als niemand er hier nog wat aan toe te voegen heeft, dat we over kunnen naar de laatste stelling met een inleiding van mevrouw Prak.

Mevrouw Prak: Ik ben Laura Prak, beleidsadviseur Jeugdhulp. Ik heb een stelling voorbereid over de SOJ, ik lees hem even voor. Als de gemeente via de SOJ de meest kwetsbare kinderen goed wil ondersteunen, moet de gemeente de duur en intensiteit van de jeugdhulp beter begrenzen via het normenkader. In 2022 heeft de regio Zuid-Holland Zuid het normenkader ingevoerd en het normenkader stelt grenzen aan de duur en de intensiteit per dienst per cliënt. Dus dat geeft aanbieders duidelijke richtlijnen of normen dus voor hoe lang en hoe intensief een jeugdige hulp mag ontvangen en op die manier kunnen de schaarse middelen voor jeugdhulp zo effectief mogelijk wordt ingezet.

De voorzitter: Dus pak de telefoons. En u heeft vier keuzes. Ik mis eigenlijk wel een beetje zo'n kahoot-liedje waar je zo'n wacht ... zo'n liftmuziekje. En terwijl de stemmingen binnenkomen kijk ik rond, en verwacht ik de heer Van Dam Timmers, maar ik kijk ook even naar anderen. De heer Den Hartog, gaat uw gang.

De heer Den Hartog: Ja, dank u voorzitter. Ik heb oneens gestemd omdat ik het wel een heel lastige vind. Hè want we hebben hier over kwetsbare kinderen en dan zou je gaan zeggen op een gegeven moment: ja, je hebt heel veel hulp nodig. Maar sorry, je bent aan het limiet van je budget. Succes. Nou dat kan ik echt niet over mijn hart verkrijgen hoor.

De voorzitter: Maar wordt dat met deze stelling ook zo bedoeld, want begrenzen betekent dat ook per se deze uitleg? De heer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, ik denk dat je dit wel moet begrenzen dus ik ben het hier zich mee eens en gelet op het feit dat de duur en intensiteit van jeugdhulp natuurlijk helemaal niets zegt over de kwaliteit, of het van toepassing is op die cliënt, of patiënt, of kind. Het kan natuurlijk een kind zijn wat wel een probleem heeft, maar wat een probleem heeft wat een heel gunstig natuurlijk beloop heeft waarvan je weet dat het voorbijgaat of waarvan de echte hulp ook prima in de familiekring gegeven kan worden. En dan als je dat doet, dan hou je geld over voor de mensen waarbij dat niet geldt. En als je niet kiest, dan weet je dat, ja een beetje de commercieel gedreven jeugdzorgaanbieders die zullen een bepaald type cliënt heel graag willen hebben omdat daar goeie marges op zitten. Dus als je hier niet op stuurt, ja dan heb je het ... loop je het risico, of nou ja dan denk ik dat het zo is dat je ingewikkelde cliënten, ja geen zorg zullen krijgen en het haasje zullen zijn. Dus ergens zou je, ja het is lastig om op geld te begrenzen. Eigenlijk zou je op capaciteit moeten begrenzen. Zou je meer capaciteit vrij moeten maken voor de ingewikkelde problematiek en minder capaciteit voor de eenvoudige problematiek, want dan stuur je niet financieel, dus dat komt beter over, maar stuur je op mensen die het meer nodig hebben. Maar ik begrijp ook dat dat heel leuk en makkelijk klinkt maar dat deze wereld heel ingewikkeld is en dat je dat dus maar heel moeizaam kan doen. En daarom denk ik dat zo'n normenkader het beste is wat je kan.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar mevrouw Van Herwijnen en daarna naar mevrouw Boom-Vos.

Mevrouw Van Herwijnen: Ja, dankjewel. Ik heb uiteindelijk mee oneens gestemd, maar ik vind het een hele lastige ook met de, nou ja de minimale kennis die ik ervan heb. Ik zou zeggen: als je hebt over kwetsbare jongeren dan wil je misschien maatwerk leveren maar kan je wel maatwerk leveren binnen de capaciteit die je hebt. Dus moet je dan niet in ieder geval een aantal basisnormen hebben om ieder geval wel al sturing te kunnen geven aan deze casus krijgt zoveel en een grotere casus krijgt meer. Dus ik vind het een hele lastige om daar nu echt een mening over te hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Boom-Vos.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, ik ben het ... ik was het oneens met deze stelling. Je moet niet begrenzen aan de duur en intensiteit die aan de jeugdhulp die je standaard biedt, maar je kunt wel de vraagstelling een beetje omdenken en ook uit ervaring meegenomen is: jeugdhulpinstanties, die zien alles als een heel zwaar of een zwaardere jeugdhulp.

Terwijl de zorgvraag ook licht kan zijn, behandelen ze het nog als een intensieve vraag en gaan allerlei onderzoeken ongevraagd starten die je verplicht bent om in een traject te komen. Daar zou je ook wat aan kunnen doen dat je aan de voorkant met de jeugdhulp bekijkt of dat je lichtere of zwaardere en daar een traject aan vast hangt.

De voorzitter: Ik kijk rond en ik zie de Safranti.

De heer Safranti: Ja, maar dat gebeurt al volgens mij, voorzitter. Zo'n ... ja ik weet niet hoe die functies hier heten. Maar er wordt natuurlijk getriageerd, maar ook gescreend. Ter beoordeling wordt er natuurlijk de aanpak opgezet, dus niet iedereen krijgt de juiste, of noem je dat, dezelfde aanpak.

De voorzitter: Mevrouw Boom-Vos, gaat uw gang.

Mevrouw Boom-Vos: Er zit een verschil tussen jeugdhulp en jeugdzorg en daar zit die triage, die zit er in. Bij jeugdhulp gewoon een doorverwijzing van je huisarts naar een GGZ-instelling of iets. Daar wordt standaard bij de GGZ-instelling het gewicht of het advies neergelegd, hoe zwaar en wat het behandeltraject moet zijn. En uit de praktijk en bij kennissen heb ik gemerkt dat het standaard altijd een heel zwaar onderzoekstraject is, terwijl de zorgvraag ook maar heel klein kan zijn.

De voorzitter: Dank u wel voor deze uiteenzetting. Ik kijk even rond en ik heb het idee dat niemand meer op deze stelling wil reageren en normaal gesproken zouden we dan nu de conclusies moeten trekken van hebben we genoeg informatie gegeven als commissieleden, zodat jullie er mee aan de slag kunnen. Maar we hebben nog een half uur en er was een verzoek om de stellingen, ja iedere stelling tien minuten aandacht te geven of te behandelen, zodat we nog een halfuurtje. Sorry. Ik ben wel weer erg plat Dordts. Een halfuurtje nog eventuele andere mededelingen konden doen of vragen konden stellen zodat we dat kunnen meegeven. En de heer Van Dam Timmers, het was uw voorstel. Dus u mag aftrappen.

De heer Van Dam Timmers: Ja voorzitter, ik wilde eigenlijk naar aanleiding van deze stelling nog een vraag stellen. Ik zie dat heel veel mensen het hiermee oneens zijn hè, dus die willen geen, de duur en intensiteit niet meer begrenzen. Maar dan ben ik wel benieuwd wat die mensen of die fracties dan wel willen doen om kosten in de hand houden of capaciteit in de hand te houden of beschikbaarheid te houden voor ook de complexe cliënten die dat echt nodig hebben. Of zeggen al die fracties: nou ja, je moet er gewoon een paar miljoen extra tegenaan gooien ieder jaar. Dat kan natuurlijk ook een politieke opvatting zijn, maar daar gaat het wel over. Dus ik denk wel dat het goed is om dat ... die vraag dan ook te beantwoorden.

De voorzitter: Een goede vraag. Ik zie hand van mevrouw Schnabel, gaat uw gang.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Is het ook niet handig om over deze stelling, ja dat is natuurlijk nu deze vergadering of deze commissie, maar over deze stelling verder te praten als we de hervormingsagenda Jeugd besproken hebben zodat we ook echt weten wat implicaties hiervan zijn?

De voorzitter: Dat is een vraag aan de voorzitter of een vraag aan de heer Van Dam Timmers? Aan de rest van de commissie.

Mevrouw Schnabel: Het is eigenlijk gewoon een algemene vraag. Ik bedoel we kunnen hier nu een antwoord op geven, maar ik kan me voorstellen dat het antwoord van meer waarde eventueel kan zijn als we weten, als we meer informatie hebben. Dat is gewoon eigenlijk, dat is gewoon een algemene ...

De voorzitter: Ik zie dat de heer Laban hierop wil reageren. Gaat uw gang.

De heer Laban: Ja. Kijk mijnheer Van Dam-Timmers, die betreft een aantal zaken bij de stelling die er niet in staan, he? Het is niet dat er gezegd wordt: dit gaat je meer kosten dus dan moet je dat doen. Kijk, dan had de stelling moeten zijn: kies je voor A of kies je voor B en dat staat er niet. En ik denk dat, en vandaar dat ik denk dat de meeste mensen ook hebben gekozen oneens, ja niemand wil de verantwoordelijkheid nemen door personen te weinig zorg te bieden, waardoor uiteindelijk er problemen ontstaan die mogelijk niet hadden gehoeven als er meer zorg geweest was. En dat is wel, nou ja daarom zijn het natuurlijk stellingen. Maar er zit wel iets heel dubbels in en eigenlijk mijn vraag aan de mensen die het mede georganiseerd hebben: is er nu voldoende input geleverd of zijn er nog vragen over die, ja die eigenlijk wel beantwoord zouden moeten of willen worden om echt goede slagen '...' te komen.

De voorzitter: Ik zie een knikkende mevrouw De Koning.

Mevrouw De Koning: Ik moet even hardop denken. Ik hoorde net de interpretatie van mijnheer Van Dam-Timmers van het CDA. Dat is wel een beetje het bredere verhaal wat achter zo'n stelling zit. Kijk, we weten allemaal dat jeugdhulp, nou ja duur is en dat we daar ook extra geld in stoppen. Natuurlijk heb je ook gewoon je wettelijke taak om die jeugd te helpen, dus dat staat hier natuurlijk niet ter discussie. Maar waar we wel voor hebben gekozen is dat normenkader om te kijken vanuit de uitvoering, de SOJ die voert dat uit, dat normenkader om te kijken: wat is gemiddeld genomen een goede duur en intensiteit van de jeugdhulp die we bieden? En als we dan zien in de praktijk dat er meer nodig is, dan zit daar een toetsmoment aan vast. Dus en als gemeente kunnen we er natuurlijk wel op sturen dat dat normenkader, nou ja goed wordt uitgevoerd. En als we dan zien dat dat bijvoorbeeld vaak overschreden wordt, dat we daar, nou ja over het gesprek hebben van goh waar zit dat hem dan in? Dus dat is een beetje meer het bredere verhaal achter die stelling. En het is voor ons ook zoeken. Het zijn ook best soms technische vragen, maar goed het is nu ook een beetje het zoeken in zo'n meerjarenbeleidsplan natuurlijk van hoe staat u erin? En we willen dat sentiment gewoon wel goed verwerken. Dus ja, vandaar dat het soms toch een beetje technisch wordt.

De voorzitter: En dan terugkomend op de vraag van de heer Laban: is er vanavond dan op die manier over deze stellingen genoeg informatie opgehaald, zodat jullie daarmee uit de voeten kunnen?

Mevrouw De Koning: Ja, ik kijk heel even ook schuin naar Gemma Smit, want jij weet denk ik beter hoe het vervolg er ook met de transformatieagenda eruitziet. Nog even de vraag of we daar dan nog op kunnen aanhaken mocht er meer input gewenst zijn vanuit de Raad.

Mevrouw Smit: Ja dus als je de relatie met de hervormingsagenda ligt, één van de belangrijkste uitgangspunten van de hervormingsagenda is beperking van de Jeugdwet. En dat gaat dus in feite eigenlijk ook over wij hebben nu met het normenkader in feite met elkaar geregeld wat binnen de wet kan, hè want we hebben gewoon op basis van ervaring aan bepaalde diagnoses een bepaalde duur en intensiteit van behandeling gedaan. Dat is niet zo gedaan maar dat is echt op gewoon onderzoek van nou, dit soort dingen kunnen we doen en dat is wel degelijk inderdaad gebeurd omdat je ziet dat je in de jeugdzorg een heel breed scala hebt. En wat de heer Van Dam-Timmers vertelde zien we in de praktijk ook gebeuren. Jij hebt lichte vormen van jeugdzorg. Dat kan dyslexiehulp zijn. Maar ook weerbaarheidstrainingen en dat soort dingen die heel interessant zijn voor bedrijven om aan te bieden hè. Eén van mijn collega's uit de regio liet zien een advertentie van een aanbieder die zegt: ga naar uw huisarts, want dan kunt u gratis deze cursus krijgen en wij ... het wordt voor u betaald. En dat trekt dus mensen, personeel weg zeg maar, want ja je kan heel ingewikkeld werk doen in de jeugdzorg met moeilijke cliënten en zware diensten en slechte publiciteit, of je kan dit doen. En het trekt dus geld weg. Nou en dus in die discussie over die hervormingsagenda gaat het dus over die verschillende sporen. Hoe kan je beter bepalen wat echt jeugdhulp is? Wat is nu echt waarvan je zegt: dat moet je regelen? Maar het gaat bijvoorbeeld ook over we hebben nu een norm voor goed opdrachtgeverschap. Dat gaat over ons, dat wij bijvoorbeeld goeie tarieven moeten betalen hè, dus dat nu de cao is aangepast wij dus verplicht worden om die cao te volgen. Daar komt nu ook een norm voor, is de bedoeling, voor goed opdrachtnemerschap zodat die aanbieders bijvoorbeeld ook denken: ja maar we kunnen het ook met een lichter proces af hè of nou misschien moet deze persoon helemaal niet naar jeugdzorg, moet gewoon naar de sportvereniging of dat soort dingen. Dus op die verschillende zaken speelt het. Wat het ingewikkeld maakt is dat met de val van het kabinet het nu even afwachten is hoe hoog het tempo van de hervormingsagenda is. En dus kan je volgens mij prima in de discussie met het meerjarenprogramma praten over de vraag die hier ook al op tafel lag: hoe zorgen we ervoor, en dat is ook de discussie bij de Wmo, en hij komt dus ook bij de Integrale Visie Sociaal Domein heel erg naar voren. We hebben niet meer genoeg mensen en genoeg geld om iedereen alles te geven. Dus hoe zorgen we er nou met elkaar voor dat de mensen die het meest kwetsbaar zijn, dat die geholpen worden? Dus dat is een beetje ...

De voorzitter: Dank voor de toelichting. Ik zie gelijk de heer Van Dam-Timmers en daarna de heer Laban.

De heer Van Dam-Timmers: Dank, voorzitter. Ja politiek is natuurlijk keuzes maken en we hebben het hier gisteren in onze fractie ook over gehad. En wat ons betreft zou je dan kiezen dat je die lichte vorm van hulp gewoon of niet meer doet of zo min mogelijk doet, zodat je daarbij geld en capaciteit impliciet vrijmaakt voor die andere vormen. Ja en dan steek je ook een aantal van die bedrijven misschien de loef af.

En misschien vervelend voor sommige kinderen die dyslexiezorg willen hebben of bepaalde van die andere, ja relatief eenvoudige vorm van zorg willen hebben. Maar uiteindelijk is het voor ons als brede samenleving is het beter. En ik denk, dan moeten we kiezen voor dat collectieve belang en niet voor dat individuele dyslectische belang.

De voorzitter: Eerst de heer Laban en daarna komt u, mijnheer Bootsman.

De heer Laban: Ja dank u wel voorzitter. Wat ik zeggen is vooral dat die, dat er een, nou ja een deel van het budget weggehaald wordt door die zorgcowboys. En ik denk dat ... dat is geen stelling, ik weet ook niet wat we eraan kunnen doen als overheid, maar er is te weinig geld voor zorg omdat het ook naar de verkeerde kanalen gaat en zijn er mogelijkheden om die wegen af te snijden, zodat het geld op de juiste plek terechtkomt?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Smit: Nou ja, dus volgens mij zit er ook in de huidige wetgeving op zichzelf nog wel ruimte om dus met zo'n instrument als normenkader, maar bijvoorbeeld ook het volgen van welke aanbieders, maar bijvoorbeeld ook welke huisartsen doen nou heel veel doorverwijzingen of welke aanbieders hebben altijd ... vragen elke keer weer om een verlenging. Ja dan kan je in ieder geval partijen het gesprek aangaan en zeggen hoe komt dat nou? Dus dat is er eentje. Wat we in de verordening hebben zitten is ook dat we bijvoorbeeld, je zou ook kunnen zeggen van ja is dyslexie jeugdzorg of is dyslexie een probleem in de klas? En zou je bijvoorbeeld veel meer naar onderwijs moeten kijken? Je zou van sommige dingen ook kunnen zeggen: kunnen we bijvoorbeeld zeggen dat er een algemeen aanbod is, dus een groepsaanbod dus niet meer individueel maar gewoon zeggen van ja, als jij een beetje somber bent, wat heel vervelend is, maar dan hebben we een leuke groep met jongeren met vergelijkbare problematiek. Of nou ja, er zijn best mogelijkheden om wat te doen. Maar zolang de wet is zoals die is, is op het moment dat iemand naar de rechter gaat en zegt: ik vind dat dit jeugdhulp is en ik wil het nu vergoed hebben. Nou ja, dan is het spannend.

De voorzitter: Mijnheer Bootsman.

De heer Bootsman: Ja, ik wilde even allereerst over wat mevrouw Smit net zei, dat vind ik eigenlijk heel mooi om te horen. Om te kijken van kan het niet wat meer veralgemeniseerd worden? Want het is ook, mensen die zorg nodig hebben moeten zorg krijgen, maar je moet ook niet mensen de zorg induwen als ze met minder dan zorg afkunnen. Want ik kan uit meerdere bronnen ook zeggen en ook persoonlijke ervaringen dat het lang niet altijd leuk is om zorg te krijgen. En vandaar dat ik ook nog even op de heer Van Dam-Timmers wilde reageren. Mensen kiezen over het algemeen niet voor zorg, of willen niet. Ik wil zorg. Het is over het algemeen wel een soort proces hoe dat dan loopt en ook vanuit het onderwijs en dat het inderdaad al snel, bijvoorbeeld met dyslexie automatisch richting zorg gepusht wordt. En dat het denk ik ook belangrijk is om bij het onderwijs eens te kijken van kan dat niet, moet dat nou per se zorg zijn. Als het nodig is moet het zo zijn, maar als het niet per se nodig is dan zou het wel iets kunnen zijn denk ik.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Boom-Vos, ik zag een hand

Mevrouw Boom-Vos: Ja, ook in het gedachtegoed van mijnheer Van Dam-Timmers, van ja je kunt allemaal meer meer, maar het moet ook ergens vandaan komen. Hadden wij ook wel, maar daar eerlijk is de heer Van Dam-Timmers wat suggesties. Maar mijn vraag aan mevrouw Smit eigenlijk waardoor ik ging nadenken: is het ook mogelijk om voor bepaalde typen zorg naar draagkracht in te zetten?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Smit: Nou ja, ja ... Nou ja kijk wat we wel proberen met de Integrale Visie Sociaal Domein waar we straks ook een integrale verordening aan koppelen is dus inderdaad soms kijken: waar zou je eigen bijdrage kunnen vragen? Waar mag dat van de wetgever, waar kan dat en het dan koppelen aan je armoedebeleid, waar je dus zegt dat mensen die het gewoon niet kunnen betalen, dat je daar dan iets regelt voor die eigen bijdrage. Maar bijvoorbeeld een van de actuele dingen, dat is wel dan misschien leuk, of leuk, maar goed om te vertellen. Uit de voortgangsrapportage van de SOJ blijkt dat de vervoerskosten heel erg gestegen zijn bij de SOJ. Dat heeft waarschijnlijk te maken met dat er meer kinderen thuis zitten en die dus in plaats naar bijvoorbeeld speciaal onderwijs of school gaan naar een dagbesteding gaan, naar jeugdzorg. Voor het leerlingenvervoer hebben wij redelijk streng met elkaar afspraken gemaakt, inderdaad over draagkracht en draaglast. Dus als ouders zelf kunnen brengen of als een kind met het OV kan of een fiets met begeleiding, dat dat voorgeat voordat je een taxivervoer krijgt. Bij jeugdzorg is het schijnbaar nu nog zo geregeld dat je per definitie taxivervoer krijgt. Nou dus wat je kan doen is dus bijvoorbeeld zeggen: moeten wij bij jeugdzorg als het om vervoer gaat niet gewoon dezelfde regels maken als dat we die bij leerlingenvervoer hebben en dat je dus toch eerst kijkt: zit er bij ouders nog draagkracht, wat is de draaglast? En als het niet kan, als iemand nou ja heel specifiek vervoer nodig heeft wat gewoon niet kan, dan is het wat anders. Maar als iemand gewoon wel de kinderen drie keer in de week naar de training bij Feyenoord brengt omdat ze zo fanatiek voetballen dan kan je ook zeggen, of als je zegt van ja, er is ook in Dordrecht een voorziening. Maar je kiest er nu voor om helemaal naar Gorkum te gaan. Dat mag. Dat is echt prima. Maar moet dan de gemeenschap het vervoer betalen? Dus dat zijn, dus daar zijn wel mogelijk. Ja.

De voorzitter: Helder. Ik kijk even om mij heen. Zijn er nog prangende vragen of misschien ook wel andersom, naar de commissieleden? De heer Laban.

De heer Laban: Nou ik ben heel erg blij met de laatste toevoeging die u aangaf dat er gezocht wordt naar manieren om de gemeente te ontlasten financieel, en de rekening daar neer te leggen waar het ook gedragen kan worden. Dat vind ik een mooie toevoeging.

De voorzitter: De heer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam-Timmers: Ja voorzitter, is dan nu het moment om ook de bijdragen ...

De voorzitter: Jazeker, jazeker.

De heer Van Dam-Timmers: Je keek mij zo aan. Ja, dank voorzitter. Ja ik denk hele belangrijke onderwerpen hè, waar het hier om gaat denk ik uiteindelijk: je moet kiezen. Je kunt natuurlijk alles willen en het liefst zou je iedereen alle zorg willen geven en overall alle inzet in willen geven en zoveel mogelijk preventie zoveel mogelijk, nou ja van alles in feite, maar dat kan niet. Dat is de realiteit, is dat we keuzes moeten maken en daarin spreekt het bij onze fractie voor zich dat we de kerntaken die voortkomen uit de Wet Publieke Gezondheid en de andere regels die we met elkaar hebben afgesproken, dat die moeten worden uitgevoerd. Maar daarbij, en dat is ook de vraag voor deze bijeenkomst, is gevraagd: ja kun je daar in focuspunt aangeven die voor onze fractie of je fractie van belang zijn? En daarom is het mooi dat het vandaag een consultatie is, want dan kunnen we ook een aantal dingen meegeven. En als het gaat over de focuspunten dan moest ik zelf ook zeker in het afgelopen half jaar denken aan dat we in feite op heel veel terreinen ook de basis soms niet op orde hebben. Mensen hebben soms niet eens een huisarts of hebben geen huisarts in hun buurt of als ze wat ouder zijn, is er niet zoveel voor ze beschikbaar. En dat is denk ik ook wel een focuspunt. Dat komt niet alleen vanuit de Dienst Gezondheid en Jeugd hè, want het is ook breder met het integraal zorgakkoord, maar uiteindelijk gaat het er wel om: we moeten eerst de basis en de focus, wat mij betreft moet dus dat de basis op orde is en dat bij de wijkgerichte aanpak dat we ook moeten kijken van ja, is dat ook wel in elke wijk het geval of zijn er eigenlijk blinde vlekken waarin mensen meer nodig hebben dan we nu doen? Dus dat is eigenlijk één. En ja wat mij betreft staat die heel hoog op één en daarna in feite komt pas al het andere. En als tweede focuspunt denk ik dat we ons moeten inzetten op de gezonde generatie vanuit het collectieve denken, omdat de individuele behandelingen van elke patiënt ontzettend duur zijn en we daar eigenlijk onvoldoende mensen voor hebben. Dus als je als Dienst Gezondheid en Jeugd veel effect wil hebben op de inwoners en veel levensgeluk wil gunnen aan mensen, dat je mensen gunt om hun kleinkinderen mee te maken. Dan denk ik dat we ons moeten focussen op gezondheid, leefstijl en gezondheidsbevordering, zodat ze niet als gevolg van hun drank of alcohol of alcoholgebruik of roken of andere dingen die te voorkomen waren op hun zestigste komen te overlijden met alle ellende die daar ook bij komt kijken. Dus inzet op leefstijl, een prioriteit wat onze fractie betreft. En dan op jeugdzorg, ik heb het net ook eigenlijk al gezegd, prioritering van de complexe zorg zodat die als eerste aan bod komt. En als er dan ruimte over is of we hebben financiële ruimte over of er zijn, er is personeel over. Ja laten we dan kijken wat we allemaal ook kunnen doen. Maar wel in die volgorde en niet andersom dat we eerst de eenvoudige of gemakkelijkere dingen doen en dan, dat de mensen die het eigenlijk echt nodig hebben dat die achter het net vissen. Dat is als het gaat om vraag één, wat zouden de prioriteiten moeten zijn wat onze fractie betreft. Dus basiszorg op orde, gezonde leefstijl, en inzet op prioritering van de complexe jeugdzorg. En dan regionaal, denk ik regionaal, dat leent zich ook uitsluitend of heel goed eigenlijk ook voor die leefstijl in feite, omdat dat niet een lokaal issue is maar heel erg ook gaat over de regio. Dus ik denk als er tools of dingen zijn die regionaal worden ontwikkeld dat je die heel, ja wellicht eenvoudig ook lokaal kan inzetten. En wat ook denk ik belangrijk is regionaal is dat onze bevolking vergrijsst dus vitaal ouder worden, voorzieningen voor ouderen.

Ja daar zal toch meer tijd en aandacht naar moeten in de komende jaren. Want alleen al als ik kijk naar de wijk Sterrenburg waar ik vaak rondloop dan zie ik dat daar een hoop mensen zijn die in de komende jaren de gemeente hard nodig gaan hebben.

De voorzitter: Dank u wel en goed dat u zo gebruikmaakt van het moment.

Mevrouw Boom-Vos: Ja, ik wil de heer Van Dam-Timmers bedanken vooral ook om nadenken van wat heeft prioriteiten? Daar sluiten wij graag bij aan. Wij hebben zelf ook nagedacht: wat willen we meegeven voor het meerjarenbeleidsplan? Nog extra naast de stellingen. En die zitten ook in die prioriteitstelling. Zo slim waren we niet maar wel ongeveer. Maar ook in de oplossingsmogelijkheden, vooral wat moet regionaal ontwikkeld worden? Het is soms meer als je het meerjarenbeleidsplan bekijkt, er komt een heleboel op de DG&J af. Moet alles door DG&J ontwikkeld worden? Bijvoorbeeld de klimaatverandering. Is dat niet iets wat landelijk al voldoende aandacht krijgt? Moeten we, moet DG&J dat erbij pakken, meer die kwestie. Ook bijvoorbeeld de pandemiezorgen. Terecht dat die er zijn. Zetten we dat op een waakvlam en zorgen we dat de draaiboeken klaar zijn of zetten we dat hoger, zijn we angstig voor een nieuwe pandemie en leggen we, maken we ons daar nu al grote voorbereidingen voor? Wanneer is goed genoeg? En dan zouden wij eerder meegeven: zet dat op een waakvlam. We hebben ervaring gedaan. Maak je daar, hou dat op de achtergrond. Maar zet daar niet je allereerste inzet bij. Een ander iets wat we mee wilden geven, wat hier al ter sprake is gekomen. Wanneer kan een lichte aanpak en geeft een zorgaanbieder altijd de zware aanpak of de dyslexie. En waar wij ook vooral zien is dat er heel veel hoger opgeleiden de potjes weten te vinden terwijl juist de mensen die lager opgeleid zijn die zorg meer nodig hebben. Vraag daar, nou ook net over, zet daar dan ook die draagkracht in. Want het zijn juist die mensen die lager opgeleid zijn die daar juist gebruik van moeten maken. En nou, dat waren eigenlijk onze insteek om extra mee te geven.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik even rond of er nog andere partijen zijn die graag nog wat mee willen geven. Ik zie de heer Van Pelt, gaat uw gang.

De heer Van Pelt: Ja. In zijn algemeenheid vind ik met de thema's die we bespreken vanavond dat daar wel een behoorlijke aanneme van maakbaarheid in ligt. En we hebben natuurlijk taak om problemen die er zijn proberen aan te pakken. Maar ik denk dat er ook heel veel problemen zijn die niet of beperkt maakbaar of beïnvloedbaar zijn. Als het gaat over kinderen en jeugd bijvoorbeeld, ja dat heeft heel vaak te maken met gezinsvariabelen die gewoon verankerd zijn in gezinnen, in ouders, in personen, in een gezinscultuur. Wat ons denk ik niet ontslaat van de plicht om te doen wat we moeten doen. Maar waar denk ik ook een zekere nuchterheid wel van belang bij is. Namelijk niet alles is oplosbaar. En dat is lastig denk ik, om dat onder ogen te zien. We willen graag helpen en ook allerlei hulpinstanties hebben, ook die instelling, willen helpen en daarom schieten ze denk ik soms ook wel eens te ver door, gaan te lang door. Dus ik denk dat je ook wel nuchter moet zijn en moet kijken naar de effectiviteit van je inzet en dat het ook een zekere ontspannenheid kan geven als je je kunt realiseren dat je wel je inzet moet plegen, maar dat niet alles maakbaar is. Al is het maar om te voorkomen dat de hulpinstanties die dit allemaal moeten uitvoeren te veel negatieve kritiek krijgen. Wat mijnheer Safranti ook zegt van ja, er wordt slecht werk geleverd hier of daar.

Het kan ook zijn, dat kan natuurlijk, maar het kan ook zijn dat sommige dingen zo taai en hardnekkig zijn dat je dat, dat het ook een beetje een ondankbare taak is van sommige instellingen op dit vlak. Ik denk dat je een beetje de twee kanten moet vasthouden om het ook een beetje ontspannen te kunnen blijven doen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie allemaal tevreden blikken heb ik het idee. Of iedereen is gewoon een beetje op. Dat zou ook nog kunnen. Maar kunnen we dan, is er nog iemand die heel graag het woord wil om nog wat mee te geven? Zo niet dan zijn we denk ik gewoon wat eerder klaar. Wat ook niet heel erg is natuurlijk. Dan wil ik onze gasten vanavond ontzettend bedanken en we hebben, wat ik persoonlijk heel prettig vond was even de planning die is getoond, zodat we weten dat de commissieleden nog een later moment hebben om te kijken wat hier met de input is gebeurd onder andere. En dan rest mij verder niets anders dan jullie een hele fijne avond toe te wensen en geniet van jullie welverdiende nachtrust.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van ..... 2023.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff